

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Biblia Hebraica

Majus, Johann Heinrich

Francofurti ad Moenum, 1716

Posterior Samuelis

[urn:nbn:de:bsz:31-295282](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-295282)

בארץ פלשתים סביב לבשר בית עצביהם ואת העם :
 וישמו את כליו בית עשתרות ואת גויתו תקעו
 11 בהומת בית שן : וישמעו אליו ישיבי יביש גלעד את
 12 אשר עשו פלשתים לשאול : ויקומו כל איש חר
 וילכו כל הלילה ויקחו את גוית שאול ואת גוית בנו
 מחומת בית שן ויבאו לבשה וישרפו אתם שם :
 13 ויקחו את עצמותיהם ויקברו תחת האשל בבישה
 ויצמו שבעת ימים :

Libellus
 comburion-
 tor & sepeli-
 ant.

LIBER
 POSTERIOR SAMUELIS,
 Aliis II. REGUM: Græc. βασιλειῶν β.
 HEBRÆIS שמואל ב
 CAPUT I. א

א ויהי אחרי מות שאול ודוד שב מהכות את
 2 העמלק וישב דוד בצקלג ימים שנים : ויהי ביום
 השלישי והנה איש בא מן המחנה מעם שאול
 ובגדיו קרעים ואדמה על ראשו ויהי בבואו אל דוד
 3 ויפל ארצה וישתחו : ויאמר לו דוד אי מזה תקוה
 4 ויאמר אליו ממחנה ישראל נמלטתי : ויאמר אליו דוד
 מה היה הדבר הגדול לי ויאמר אשר נס העם מן
 המחנה וגם הרבה נפל מן העם וימתו וגם שאול
 ה ויהונתן בנו מתו : ויאמר דוד אל הנער הפגיד לו
 6 איך ידעת כי מת שאול ויהונתן בנו : ויאמר הנער
 הפגיד לו נקרא נקריתי בחר הגלבע והנה שאול
 נשען על חניתו והנה הרכב ובעלי הפרשים הרביקוהו :
 7 ויפן אחריו ויראני ויקרא אלי ואמר הנני : ויאמר לי
 9 מראתה ויאמר אליו עמלקי אנכי : ויאמר אלי עמד
 נא

CAP. II. I.
 David mor-
 tuo Saulis
 plangit, &
 cis nomium
 sicutotem-
 que tradat.

ו.אומר ק. 8. v. ה.ל בקמץ. v. I.

גא עלי ומתתני כי אחזני השבין כי כל עוד נפשי בי :
 ואעמד עליו ואמתתהו כי ידעתי כי לא יחיה אחרי י
 נפלו ואקח הנזר אשר על ראשו ואצעה אשר על
 זרעו ואביאם אל אדני הנדה : ויחזק דוד בכנפו 1 1
 ויקרעם וגם כל האנשים אשר אתו : ויספרו ויבכו 1 2
 ויצמו עד הערב על שאול ועל יהונתן בנו ועל עם
 יהוה ועל בית ישראל כי נפלו בחרב :
 ויאמר דוד אל הנער המגיד לו אי מזה 1 3
 אמת ואמר בן איש גר עמלקי אנכי : ויאמר אליו דוד 1 4
 איך לא ראת לשלח ידך לשחרת את משיח יהוה :
 ויקרא דוד לאחד מהנערים ויאמר גש פנעבו ויבחו טו
 וימת : ויאמר אליו דוד דמיה על ראשה כי פיה ענה 1 6
 כך לאמר אנכי מתתי את משיח יהוה :
 ויקנן דוד את הקינה הזאת על שאול 1 7
 ועל יהונתן בנו : ויאמר ללמד בני יהודה קשת הנדה 1 8
 כתובה על ספר הישר : הצבי ישראל על כמותיה 1 9
 חלל איה נפלו גבורים : אל תגדו בנת אל תבשרו כ
 בחוצת אשקלון פן תשמחנה בנות פלשתים פן
 תעלזנה בנות הערלים : הרי בגלבע אל טל ואל 2 1
 מטר עליכם ושתי תרומות כי שם נגער מגן גבורים
 מגן שאול בלי משיח בשמן : מדם חללים מחלב 2 2
 גבורים קשת יהונתן לא נשוג אחוד וחרב שאול לא
 תשוב ריקם : שאול ויהונתן הנאהבים ותנעמם 2 3
 בתיהם ובמותם לא נפרדו מנשרים קלו מאריות
 גברו : בנות ישראל אל שאול בכינה המלבשכם 2 4
 שני עם עדנים המעלה ערי זהב על לבושכן : איה כה
 נפלו גבורים בתוך המלחמה יהונתן על כמותיה חלל :
 צר לי עליך אחי יהונתן נעמת לי מאד נפלא אתה 2 6
 אהבתך

carmine lu
 gubri pare
 tar Sauli &
 Ionathani.

v. 10. ב. נון בהירק. יו"ו פתוחה v. 16. יתיר.

7 אַחֲתָךְ לִי מֵאַחַת נָשִׁים: אִיךָ נָפְלוּ גְבֻרִים וַיֹּאבְדוּ
כָּלִי מִלְחָמָה:

CAP. I. II.
David Hebro-
ne Rex a tri-
bu Iuda vn-
ctus.

א וַיְהִי אַחֲרֵי כֵן וַיִּשְׁאַל דָּוִד בַּיהוָה לֵאמֹר הֲאֵעֲלֶה בְּאֶחָת
עָרֵי יְהוּדָה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו עֲלֶה וַיֹּאמֶר דָּוִד אָנֹכָה אֵעֲלֶה
2 וַיֹּאמֶר חֲבֹנָה: וַיַּעַל שָׁם דָּוִד וְגַם שְׁתֵּי נָשָׁיו אֲחִינֹעַם
3 הַיִּזְרְעֵלִית וְאֲבִיגַיִל אֵשֶׁת נָבָל הַכַּרְמֶלִי: וַאֲנָשָׁיו אֲשֶׁר-
4 עִמּוֹ הֵעֲלֶה דָוִד אִישׁ וּבֵיתוֹ וַיֵּשְׁבוּ בְּעָרֵי חֲבֹנָה: וַיָּבֹאוּ
אֲנָשֵׁי יְהוּדָה וַיִּמְשְׁחוּ שָׁם אֶת דָּוִד לְמֶלֶךְ עַל־בֵּית יְהוּדָה
וַיִּגְדּוּ לְדָוִד לֵאמֹר אֲנָשֵׁי יְבִישׁ גִּלְעָד אֲשֶׁר מָבְרוּ אֶת־
שָׂאוּל:

labefiratum
pictatem in
Sanlem col-
laudat.

ה וַיִּשְׁלַח דָּוִד מַלְאָכִים אֶל־אֲנָשֵׁי יְבִישׁ גִּלְעָד וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
בְּרָכִים אַתֶּם לַיהוָה אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם חַסְדָּם הַזֶּה עִם־
6 אֲדֹנֵיכֶם עִם־שָׂאוּל וַתִּקְבְּרוּ אֹתוֹ: וְעַתָּה יַעֲשֵׂה יְהוָה
עִמָּכֶם חַסֵּד וָאֱמֶת וְגַם אֲנֹכִי אַעֲשֶׂה אִתְּכֶם הַטּוֹבָה
7 הַזֹּאת אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם הַדָּבָר הַזֶּה: וְעַתָּה תַחֲזֹקְנָה יְדֵיכֶם
וְהָיוּ לְבָנֵי־חַיִל כִּי־מֵת אֲדֹנֵיכֶם שָׂאוּל וְגַם אֹתִי מִשְׁחָהוּ
8 בֵּית־יְהוּדָה לְמֶלֶךְ עֲלֵיהֶם: וַאֲבִנָּר בֶּן־נָר
שֶׁר־צָבָא אֲשֶׁר לִשְׂאוּל לָקַח אֶת־אִישׁ־בִּשְׁתׁ בֶּן־שָׂאוּל

Abnere Isbo-
sethium Re-
gem reliquis
tribubus
confluitente.

9 וַיַּעֲבֶרְהוּ מַחֲנֵימַי: וַיִּמְלֹכֵהוּ אֶל־הַגִּלְעָד וְאֶל־הָאֲשׁוּרִי
וְאֶל־יִזְרְעֵאל וְעַל־אֶפְרַיִם וְעַל־בְּנֵי־מִן וְעַל־יִשְׂרָאֵל כֻּלָּה:
בֶּן־אַרְבָּעִים שָׁנָה אִישׁ־בִּשְׁתׁ בֶּן־שָׂאוּל
בְּמִלְכוֹ עַל־יִשְׂרָאֵל וּשְׁתַּיִם שָׁנַיִם מֶלֶךְ אֶךְ בֵּית יְהוּדָה
10 הָיוּ אַחֲרֵי דָוִד: וַיְהִי מִסְפַּר הַיָּמִים אֲשֶׁר הָיָה דָּוִד מֶלֶךְ
בְּחֲבֹרֹן עַל־בֵּית יְהוּדָה שֶׁבַע שָׁנִים וּשְׁשָׁה חֳדָשִׁים:

bellum ex-
ortum,

11 וַיִּצָּא אֲבִנָּר בֶּן־נָר וְעַבְדֵי אִישׁ־בִּשְׁתׁ בֶּן־שָׂאוּל
12 מִמַּחֲנֵימַי גְּבֻעוֹנָה: וַיּוֹאֲב בֶן־צְרוּיָה וְעַבְדֵי דָוִד יָצְאוּ
וַיִּפְגְּשׁוּם עַל־בְּרֶכֶת גְּבֻעוֹן וַיַּחֲרֹו וַיֵּשְׁבוּ אֵלָה עַל־הַבְּרֶכֶת
14 מִזָּה וְאֵלָה עַל־הַבְּרֶכֶת מִזָּה: וַיֹּאמֶר אֲבִנָּר אֶל־
יֹאב

101 v

יואב יקומו נא הנערים וישחקו לפנינו ויאמר יואב
 יקמו : ויקמו ויעברו במספר שנים עשר לבנימן טו
 ולאיש-בשרת בן-שאול ושנים עשר מעבדי
 דוד : ויחזקו איש בראש רעהו וחרבו בצד רעהו 6
 ויפלו יחדו ויקרא לפרקים ההוא חלקת הצדים אשר
 בנגבעון : ותהי המלחמה קשה עד מאד ביום ההוא 7
 וינגף אבנר ואנשי ישראל לפני עבדי דוד : ויהיו שם 8
 שלשה בני צרויה יואב ואבישי ועשהאל ועשהאל
 קל ברגליו כאחד הצבים אשר בשדה : וירדף עשהאל 9
 אחרי אבנר ולא נטה ללכת על הימין ועל-
 השמאל מאחרי אבנר : ויפן אבנר אחריו ויאמר כ
 האתה זה עשהאל ויאמר אנכי : ויאמר לו אבנר 2
 נטה לה על ימינה או על שמאלה ואחז לה אהד
 מהנערים וקח לה את חלצתו ולא אבה עשהאל
 לסור מאחריו : ויסף עוד אבנר לאמר אל עשהאל 2
 סור לה מאחרי למה אכבה ארצה ואיך אשא פני אל-
 יואב אחיך : וימאן לסור ויבחו אבנר באחרי החנית 3
 אל החמש ומצא החנית מאחריו ויפל שם וימת
 מתתו ויהי כל הבא אל המקום אשר נפל שם
 עשהאל וימת ויעמדו : וירדפו יואב ואבישי אחרי 4
 אבנר והשמש באה והמה באו עד גבעת אמה אשר
 על פני גיח דרך מדבר נבעון : ויתקבצו בני בנימן כה
 אחרי אבנר ויהיו לאגדרה אחת ויעמדו על דאש
 נבעה אחת : ויקרא אבנר אל יואב ויאמר הלנצה 6
 תאכל הרב הלוא ידעמה כי מרה תהיה באחרונה
 ועד מתי לא תאמר לעם לשוב מאחרי אחיהם : ויאמר 7
 יואב חי האלהים כי לולא דפרת כי אז מחבקר נעלה
 העם איש מאחרי אחיו : ויתקע יואב בשופר ויעמדו 8
 כל

quem Ioab
 fundit cum
 suis. Asaële
 pertinaciter
 infrequenter
 occidit Ab-
 ner.

† exu-
 vias,
 Jud. 14:
 19.

qui induci
 petit & ob-
 net a Ioabo

יפתח כאתנה 27. י. תחתיו ק' 23. v.

כל העם ולא ירדפו עוד אחרי ישראל ולא יספו עוד
 29 להלחם: ואבנר ואנשיו הלכו בערכה כל הלילה
 ההוא ויעברו את הירדן וילכו כל חברון ויבאו
 ל מחנים: ויזאב שב מאחרי אבנר ויקבץ את כל העם
 ויפקדו מעברי דוד תשעה עשר איש ועשדאל:
 31 ועברו דוד חמו מפנימן ובאנשי אבנר שלש מאות
 32 וששים איש מתו: וישאו את עשהאל ויקברוהו בבקר
 אכיו אשר בירת לחם וילכו כל הלילה יזאב ואנשיו
 א ויאר להם בחברון: ותהי המלחמה ארכה בין בית
 שאול ובין בית דוד ודוד הלך וחזק ובית שאול הלכים
 ודלים:
 ב וילדו לדוד בנים בחברון:
 3 ויהי בכורו אמנון לאחינעם היזרעאלי: ומשנהו
 כלאב לאביגיל אשת נבל הפרמלי והשלישי אבשלום
 4 בן מעכה בת תלמי מלך גשור: והרביעי אדניה בן
 ה חגית והחמישי שפטיה בן אבימל: והששי יתרעם
 לעגלה אשת דוד אלה ילדו לדוד בחברון:
 6 ויהי בהיות המלחמה בין בית שאול ובין בית דוד
 7 ואבנר היה מתחזק בבית שאול: ולשאול פלגש
 ושמה רצפה בת איה ויאמר אל אבנר מדוע באתה
 8 אל פילגש אבי: ויחר לאבנר מאד על דברי איש
 בשר ויאמר הראש בלב אנכי אשר ליהודה היום
 אעשה חסד עם בית שאול אביה אל אחיו ואל
 מרעהו ולא המציתך ביד דוד ותפקד עלי עון האשה
 9 היום: כה יעשה אלהים לאבנר וכה יסוף לו כי באשר
 נשבע יהוה לדוד כי כן אעשה לו להעביר הממלכה
 מבית שאול ולהקים את כסא דוד על ישראל ועל
 11 יהודה מן ועד באר שבע: ולא יכל עוד להשיב את
 אבנר דבר מיראתו אתו:

f longum, Job. 11: 9.

CAP. 3. III. David munitur & filius regnat.

Ahner infolite, & cum Sauli pellice convulsi. Vide sub Inbento re-puientius ad Iudam matre etque matre re-puam con-tinuit.

וישלח

לאביגיל ק' v. 3. יתיר א' ibid. ויולדו ק' v. 2. מלעיל v. 8.

1 וישלח אבנר מלאכים אל דוד תחתיו לאמר למי 2 & foedere pacto,

ארץ לאמר בריתך אתי והנה ידי עפה להסב

1 אליך את כל ישראל : ויאמר טוב עלי אכרת אתך 3

ברית אך דבר אחד אנכי שאל מאתך לאמר לא

תראה את פני כי אם לפני הכיאה את מיכל בת

1 4 שואל כבואך לראות את פני : וישלח 4 restitutaque Michale,

דוד מלאכים אל איש בשת בן שואל לאמר הנה

את אשתו את מיכל אשר ארשתי לי במאה ערלות

פלשתים : וישלח איש בשת ויקחה מעם איש מעם 10

1 6 פלטיאל בן לוש : וילך אתה אישה הלוח ובערה 6

אחריה עד פחרים ויאמר אליו אבנר לך טוב

וישב :

7 ודבר אבנר היה עם זקני ישראל לאמר גם תמול גם 7

8 שלשם הייתם מבקשים את דוד למלך עליכם : ועתה 8

עשו כי יהיה אמר אל דוד לאמר ביד דוד עבדי הושיע

את עמי ישראל מיד פלשתים ומיד כל אויביהם :

9 וידבר גם אבנר באוני בנימין וילך גם אבנר לדבר 9

באוני דוד בחרון את כל אשר טוב בעיני ישראל

ובעני כל בית בנימן : ויבא אבנר אל דוד חברון ואתו 10

עשרים אנשים ויעש דוד לאבנר ולאנשים אשר אתו

1 1 משתה : ויאמר אבנר אל דוד אקומה ואלכה 1

ואקבצה אל אדני המלך את כל ישראל ויכרתו

אתך ברית ומלכת בכל אשר תאזה נפשה וישלח דוד

2 את אבנר וילך בשלום : והנה עבדי דוד ויואב בא 2

מהדוד ושלל רב עמם הכיאו ואבנר איננו עם דוד

3 בחרון כי שלחו וילך בשלום : ויואב וכל העבא 3

אשר אתו באו ויגדו ליואב לאמר בא אבנר בן נר

4 אל המלך וישלחו וילך בשלום : ויבא יואב אל 4

ק ק ק Tcc המלך

ו. 12. י. תחתיו ק' .ו. 15. ליש ק' .

& foedere pacto,

restitutaque Michale,

Hebronic comitia indicunt.

Ioab a. Abnerum incautum dolose trucidat.

המלך ויאמר מה עשיתך חנהבא אבנר אליה למד
 כה זה שלחתו וילך הלוח: ידעת את אבנר בן נר כי
 לפתחה בא ולדעת את מוצאה ואת מבואה ולדעת
 את כל אשר אתה עשה: ויצא יואב מעם דוד וישלח
 מלאכים אחרי אבנר וישבו אתו מבזר חסדה ודוד לא
 ידע: וישב אבנר חברון ויטהו יואב אל תוך השער
 לדבר אתו בשלי ויפחו שם החמש וימת בדם עשהאל
 אחיו: וישמע דוד מאחרי כן ויאמר נקי אנכי
 וממלכתי מעם יהוה עד עולם מדמי אבנר בן נר:
 יחלו על ראש יואב ואל כל בית אביו ואל יברת
 מבית יואב זב ומצרע ומחזיק בפלך ונפל בחרב
 ל וחסר לחם: ויואב ואבישי אחיו הרגו לאבנר על
 אשר המית את עשהאל אחיהם בגבעון
 3 1 במלחמה: ויאמר דוד אל יואב ואל כל העם
 אשר אתו קרעו בגדיכם וחגרו שקים וספרו לפני
 אבנר והמלך דוד הלך אחרי המטה: ויקברו את
 אבנר בחברון וישא המלך את קולו ויבך אל קבר
 3 3 אבנר ויבכו כל העם: ויקנן המלך אל
 3 4 אבנר ויאמר הקמות נבל ימות אבנר: ידה לא אסרות
 ורגליה לא לנחשתים הגשו כנפול לפני בני עולה
 לה נפלת ויספו כל העם לבכות עליו: ויבא כל העם
 להברות את דוד לחם בעוד היום וישבע דוד לאמר
 כה יעשה לי אלהים וכח יסיף כי אם לפני כוא השמש
 3 6 אטעם לחם או כל מאומה: וכל העם הפירו ויישב
 בעיניהם ככל אשר עשה המלך בעיני כל העם טוב:
 3 7 וידעו כל העם וכל ישראל ביום ההוא כי לא היתה
 מהמלך להמית את אבנר בן נר:
 3 8 ויאמר המלך אל עבדיו הלווא תדעו

fintrol-
tum,
Ez. 41:
11.

tin ac-
cano,

indigne fe-
rente & la-
mentante
Dauides.

ff v. 13.

poenā tamen

כי
 מובאך ק v. 25.

כִּי־יֵשֶׁר וְגִדּוֹל נָפַל הַיּוֹם הַזֶּה בְּיִשְׂרָאֵל׃ וְאֵנֹכִי הַיּוֹם רֶחֶף 39
וּמִשׁוֹחַ מֶלֶךְ וְהָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה בְּנֵי צְרוּיָה קָשִׁים מִמֶּנִּי
יִשְׁלַם יְהוָה לְעֵשָׂה הַרְעָה כְּרַעְתּוֹ׃

Reperit hinc facit meliorem.

וַיִּשְׁמַע בֶּן־שְׂאוּל כִּי מָת אַבְנֵר בְּחֶבְרוֹן א
וַיִּרְפוּ יָדָיו וְכָל־יִשְׂרָאֵל נִבְהָלוּ׃ וּשְׁנֵי אַנְשִׁים שָׂרֵי־ב
גְדוּדִים הָיוּ בֶן־שְׂאוּל שֵׁם הָאֶחָד בְּעֵנָה וְשֵׁם הַשֵּׁנִי רֶכָב
בְּנֵי רִמּוֹן הַבְּאֲרָתִי מִבְּנֵי בְנִימִן כִּי גַם־בְּאֲרוֹת הַחֹשֶׁב
עַל־בְּנִימִן׃ וַיִּבְרְחוּ הַבְּאֲרָתִים גְּתִימָה וַיְהִי־שֵׁם גְּרִים 3
עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃
וְלִיהוֹנָתָן בֶּן־שְׂאוּל בֶּן־ד
נָבָה רִגְלִים בֶּן־חַמֶּשׁ שָׁנִים הָיָה בָבָא שָׁמְעַתָּה שְׂאוּל
וַיְהוֹנָתָן מִיִּזְרְעֵאל וְתִשְׂאָהוּ אִמּוֹתּוֹ וְתָנֹס וַיְהִי בַחֲפוּזָה
לְנֹס וַיִּפֹּל וַיִּפְסַח וְשָׁמוּ מִפִּי־בִשְׂרָת׃ וַיֵּלְכוּ בְנֵי־רִמּוֹן ה
הַבְּאֲרָתִי רֶכָב וּבְעֵנָה וַיָּבֹאוּ כַחַם הַיּוֹם אֶל־בֵּית אִישׁ
בֵּשֶׁת וְהוּא שָׁכַב אֶת מִשְׁכַּב הַצְּהָרִים׃ וְהִנֵּה בָאוּ עַד־6
תּוֹד הַבַּיִת לִקְחֵי חַטָּיִם וַיָּבֹאוּ אֶל־הַחֶמֶשׁ וּרְכָב וּבְעֵנָה
אָחִיו נִמְלָטוּ׃ וַיָּבֹאוּ חַבְתִּית וְהוּא־שָׁכַב עַל־מִטָּתוֹ בַּחֲדָר 7
מִשְׁכַּבּוֹ וַיָּבֹאוּ וַיִּמְתְּחוּ וַיִּסְרוּ אֶת־רֹאשׁוֹ וַיִּקְחוּ אֶת־
8 רֹאשׁוֹ וַיֵּלְכוּ דֶרֶךְ הָעֲרָבָה כָּל־הַלַּיְלָה׃ וַיָּבֹאוּ אֶת־
רֹאשׁ אִישׁ־בִּשְׂרָת אֶל־דָּוִד חֶבְרוֹן וַיֹּאמְרוּ אֶל־הַכֹּלֵךְ
הַנִּה־רֹאשׁ אִישׁ־בִּשְׂרָת בֶּן־שְׂאוּל אֵיבֶה אֲשֶׁר בָּקַשׁ אֶת־
נַפְשִׁי וַיִּתֵּן יְהוָה לְאָרְנִי חַמְלֵךְ נִקְמוֹת הַיּוֹם הַזֶּה
מִשְׂאוּל וּמִזְרַעוֹ׃ וַיַּעַן דָּוִד אֶת־רֶכָב וַאֲת־בְּעֵנָה אֵלָיו 9
בְּנֵי רִמּוֹן הַבְּאֲרָתִי וַיֹּאמֶר לָהֶם חִי־יְהוָה אֲשֶׁר־פָּדָה
אֶת־נַפְשִׁי מִכָּל־צָרָה׃ כִּי הִמְנִידָ לִי לֵאמֹר הִנֵּה־מָת 10
שְׂאוּל וְהוּא־חַיָּה כַּמְבֹשֶׁר בְּעֵינָיו וְאֶחָזָה כּוֹ וְאֶהְרָגָהוּ
בַּעֲקָלָה אֲשֶׁר לְתַתִּי לּוֹ בְּשָׂרָה׃ אֵף כִּי־אֲנָשִׁים רַשָּׁעִים 11
הָרְגוּ אֶת־אִישׁ־צְדִיק בְּבֵיתוֹ עַל־מִשְׁכָּבוֹ וְעַתָּה הֲלוֹא
12 אֲבַקֵּשׁ אֶת־דַּמּוֹ מִיְדָכֶם וּבְעַרְתִּי אֶתְכֶם מִן־הָאָרֶץ׃
קקב ב Ttt2 ויצו

differente:

CAP. 7.IV
Duo duces
bosethum
cautum occ
dunt.

ciusque ea
put ad Dau
dem perfe
runt, & sec
capite lau

כחם עזרא אהרן

2 ויצו דוד את הנערים ויהרגום ויקצצו את ידיהם ואת
רגליהם ויתלו על הכרכה בחברון ואת ראש איש
בשת לקחו ויקברו בקבר אבנר בחברון:

CAP. 7. V.
David ab
omnibus cri-
minibus Rex
absoluitur.

א ויבאו כל שבטי ישראל אל דוד חברונה ויאמרו

2 לאמר הננו עצמך ובשרך אנחנו: גם אתמול גם

שלושום בהיות שאול מלך עלינו אתה הייתה מוציא

והמבוי את ישראל ויאמר יהוה לה

אתה תרעה את עמי את ישראל ואתה תהיה לנגיד

3 על ישראל: ויבאו כל זקני ישראל אל המלך חברונה

ויכרת להם המלך דוד ברית בחברון לפני יהוה

וימשחו את דוד למלך על ישראל:

4 בן שלשים שנה דוד במלכו ארבעים

ה שנה מלך: בחברון מלך על יהודה שבע שנים וששה

חדשים ובירושלם מלך שלשים ושלש שנה על כל

6 ישראל ויהודה: וילך המלך ואנשיו ירושלם אל

היבסי וישב הארץ ויאמר לדוד לאמר לא תבוא הנה

כי אס-הסירך העורים והפסחים לאמר לא יבוא דוד

7. 8 הנה: וילכד דוד את מצבת ציון היא עיר דוד: ויאמר

1PC. 4. 8.

דוד ביום ההוא כל מכה יבסי ויגע בצנור ואת

הפסחים ואת העורים שנאו נפש דוד על כן יאמרו

9 עור ופסח לא יבוא אל הבית: וישב דוד במצדה

ויקרא לה עיר דוד ויבן דוד סביב מן המלוא וביתה:

י וילך דוד הלוקה וגדול ויהוה אלהי צבאות עמו:

11 וישלח חירם מלך צד מלאכים אל דוד ועצי ארזים

12 וחרשי עץ וחרשי אבן קיר ויבנו בית לדוד: ונדע דוד

כי הכינו יהוה למלך על ישראל וכי נשאו ממלכתו

בעבור עמו ישראל:

13 ויקח דוד עוד פלגשים ונשים מירושלם אחרי באו

מחברון

appeditant
materiam &
fibris Hira-
20.

ibi David

ibid. המביא ק. ibid. היית המוציא ק. 2. v.
שנואי ק. 8. v. פסקא באמצע פסוק.

מחברון ויולדו עוד לדוד בנים ובנות : ואלה שמות 14
הילדים לו בירושלם שמוע ושׁובב ונתן ושלמה :
ויבחר ואלישוע ונפג ופייע : ואלישמע ואלידע 15
ואליפלט :

וישמעו פלשתים כי משחו את דוד למלך על ישראל 17
בצעלו כל פלשתים לבקש את דוד וישמע דוד וירר
אל הפצודה : ופלשתים באו וינטשו בעמק רפאים : 18
וישאל דוד ביהוה לאמר האעלה אל פלשתים 19
התתנם בידי

ויאמר יהוה אל דוד עלה כי נתן אתן את הפלשתים
בידי : ויבא דוד בבצל פרצים ויכס שם דוד ויאמר פרץ כ
יהוה את איבי לפני פפרץ מים על פן קרא שם המקום
הוא בצל פרצים : ויעזבו שם את עצביהם וישאם 21
דוד ואנשיו : ויספו עוד פלשתים לעלות 22
וינטשו בעמק רפאים : וישאל דוד ביהוה ויאמר לא 23
תעלה הסב אל אחריהם ובאת להם מכיל בכאים :

ויהי כשמעה את קול צערה בראשי הבכאים אזחרו 24
כי אז יצא יהוה לפניך להכות במחנה פלשתים : ויעש כה
דוד כן כאשר צוהו יהוה ויך את פלשתים מנגע עד

באה גזר : ויסף עוד דוד את כל בחור א
בישראל שלשים אלה : ויכס וילך דוד וכל העם אשר 2
אתו מבעלי יהודה להעלות משם את ארון האלהים
אשר נקרא שם שם יהוה צבאות ישב הכרבים עליו :
וירכבו את ארון האלהים אל עגלה חדשה וישאחו 3
מבית אבינדב אשר בנגעה ועזא ואחיו בני אבינדב
נהגים את העגלה חדשה : וישאחו מבית אבינדב 4
אשר בנגעה עם ארון האלהים ואחיו הלך לפני
הארון : ודנו וכל בית ישראל משחקים לפני יהוה
בכל

71 nccf-2
fus, 1.
Chr. 24:
15.

ex pellicibus

A Philistini
pccitus,

cos, Deo d
cc, semel it
rumque vii
cit.

CAP. V. VI.
Arcam fed
ris Hierosol
mam trans
fert.

v. 1. כשמעך ק. v. 24. פסקא באמצע פסוק. v. 19.
הפטרת שמיני

vix clade certatus,

בְּכָל עֲצֵי בְרוּשִׁים וּבְכַנְרוֹת וּבְנִבְלִים וּבְחַפִּים

† cum dulcibus

6 וּבְמִלְעָנִים וּבְצִלְצִלִּים: וַיָּבֹאוּ עַד-גֶּרֶן נָכוֹן וַיִּשְׁלַח עֲזָה

7 אֶל-אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיֹּאחֲזוּ בּוֹ בִּי שִׁמְטוֹ הַבֶּקֶר: וַיַּחַר אֶת

† error

יְהוָה בְּעֵזָה וַיִּבְהוּשֵׁם הָאֱלֹהִים עַל-הַיֶּשֶׁל וַיִּמַּת שֵׁם עַם

8 אֲרוֹן הָאֱלֹהִים: וַיַּחַר לְדָוִד עַל-אֲשֶׁר פָּרַץ יְהוָה פָּרִץ

בְּעֵזָה וַיִּקְרָא לַפְּקוּם הַהוּא פָּרִץ עֲזָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה:

9 וַיֵּרָא דָוִד אֶת-יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא וַיֹּאמֶר אֵיךְ יָבֹא אֵלַי

eam in domo Obed-Edom deponit,

י אֲרוֹן יְהוָה: וְלֹא-אָבָה דָוִד לְהַסִּיר אֵלָיו אֶת-אֲרוֹן יְהוָה

11 עַל-עֵיר דָוִד וַיִּטְהוּ דָוִד בֵּית עֶבֶד-אֲדָם הַגֵּתִי: וַיֵּשֶׁב

אֲרוֹן יְהוָה בֵּית עֶבֶד אֲדָם הַגֵּתִי שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים וַיִּבְרַךְ

mox tamen in regiam collocat, in-ter populi plausus.

12 יְהוָה אֶת-עֶבֶד אֲדָם וְאֶת-כָּל-בֵּיתוֹ: וַיֵּלֶךְ לַמֶּלֶךְ דָוִד

לֵאמֹר בֵּרַךְ יְהוָה אֶת-בֵּית עֶבֶד אֲדָם וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר

13 לוֹ בְּעִבּוֹר אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיֵּלֶךְ דָוִד וַיַּעַל אֶת-אֲרוֹן

הָאֱלֹהִים מִבֵּית עֶבֶד אֲדָם עֵיר דָוִד בְּשִׂמְחָה: וַיְהִי כִּי

14 צָעְדוּ נְשָׂאֵי אֲרוֹן יְהוָה שְׁשֵׁה צְעָדִים וַיִּזְבַּח שׁוֹר וּמְרִיא:

† salta- bat, v. 16

וְדָוִד מְכַרְכֵּר כָּל-עַז לִפְנֵי יְהוָה וְדָוִד הִגִּיר אֶפֶס דָּד:

15 וְדָוִד וְכָל-בֵּית יִשְׂרָאֵל מְעַלִּים אֶת אֲרוֹן יְהוָה בַּתְרוּעָה

16 וּבִקְוֹל שׁוֹפָר: וְהָיָה אֲרוֹן יְהוָה בָּא עֵיר דָוִד וּמִכָּל

בַּת-שָׂאוֹל נִשְׁקָפְתָה בְּעַד הַחֲלוֹן וַתֵּרָא אֶת-הַמֶּלֶךְ דָוִד

† Gen. 49: 24- † v. 14

17 מִפֶּהוּ וּמְכַרְכֵּר לִפְנֵי יְהוָה וַתִּבֹּז לוֹ בְּלִבָּהּ: וַיָּבֹאוּ אֶת-

אֲרוֹן יְהוָה וַיִּצְגּוּ אֹתוֹ בְּמִקְוֹמוֹ בַּתּוֹךְ הָאֹהֶל אֲשֶׁר

18 נָטָה-לוֹ דָוִד וַיַּעַל דָוִד עֲלוֹת לִפְנֵי יְהוָה וּשְׁלָמִים: וַיִּכַּל

דָוִד מִהָעֲלוֹת הָעוֹלָה וְהַשְׁלָמִים וַיִּבְרַךְ אֶת-הָעָם בְּשֵׁם

19 יְהוָה צְבָאוֹת: וַיַּחֲלֵק לְכָל-הָעָם לְכָל-חֲמוֹן יִשְׂרָאֵל

† fructū, 1. Chr. 16: 3.

לְמֵאִישׁ וְעַד-אִשָּׁה לְאִישׁ חֶלֶת לֶחֶם אַחַת וְאֶשְׁפָּר אֶחָד

כ וְאֶשְׁיִשָּׂה אַחַת וַיֵּלֶךְ כָּל-הָעָם אִישׁ לְבֵיתוֹ: וַיֵּשֶׁב דָוִד

לְבִרְךְ אֶת-בֵּיתוֹ

Michal ridens tripu-diantem

וַתֵּצֵא מִיַּבֵּל בַּת-שָׂאוֹל

לְקִרְאֵת דָוִד וַתֹּאמֶר מַה-נִּכְבֵּד הַיּוֹם מִלְּךְ

יִשְׂרָאֵל

פסקא באמצע פסוק v. 20. פתח באתגה v. 7.

Regem fecit
lis redditur.

21. deus dicit ad Michal: et facit
21 Dominus, qui elegit me proae caele-
bas et proae omni domo eius, proae
cippante michi, dacton (offa) super pe-
pulo Domini. Juxta Spal, in quibus
et hederis et facit Dominus.
22. et vultu suum amale quae nos, et
ovo haurit in oculis meis, et cum
auribus, quae videri, cum eis, inquam,
glorificat hoc.

ישראל אשר נגלה היום לעיני אמהות עבדיו כהגלות
נגלות אחד הרקיס: ויאמר דוד אל מיכל לפני יהוה
אשר בחר בי מאביך ומכל ביתו לצות אתי נגיד על
עם יהוה על ישראל ושחקתי לפני יהוה: ונקלתי עוד
מזאת והייתי שפל בעיני ועם האמהות אשר אמרת
עמם אכבדה: ולמיכל בת שאול לא היחלה ילד
עד יום מותה: ויהי כד יושב המלך א
ביתו ויהוה הניחלו מסביב מכל איביו: ויאמר
המלך אל נתן הנביא ראה נא אנכי יושב בבית
ארום וארון האלהים ישב בתוך היריעה: ויאמר
נתן אל המלך כל אשר בלבבך לה עשה כי יהוה
עמך: ויהי בלילה ההוא
ויהי דבר יהוה אל נתן
לאמר: לה ואמרת אל עבדי אל דוד כה אמר יהוה ה
האתה תבנה לי בית לשבתי: כי לא ישבתי בבית
למים העלתי את בני ישראל ממצרים ועד היום הזה
ואחיה מתחיל באהל ובמשכן: בכל אשר
התהלכתי בכל בני ישראל הרבו דברתי אתך
שבטי ישראל אשר צויתי לדעות את עמי את ישראל
לאמר למה לא בנייתם לי בית ארום: ועתה כרה
תאמר לעבדי לדוד כה אמר יהוה צבאות אני
לקחתיה מן הגוה מאחר היצא להיות נגיד על עמי
על ישראל: ואחיה עמך בכל אשר הלכת ואכרתה
את כל איבך מפניה ועשיתי לה שם גדול כשם
הגדלים אשר בארץ: ושמתו מקום לעמי לישראל
ונטעתי ושכן תחתיו ולא ידג עוד ולא יסיפו בני
עוליה לענותו כאשר בראשונה: ולמן היום אשר
צויתי שפטים על עמי ישראל והניחתי לה מכל
איבך

CAP. 7. VII.
Dauidi tem-
plum xdi-
caturo.

Nathan, De
rullu, Mes-
siam, spiritu
le templum
regnumque
promittit.

פסקא באמצע פסוק 4. v.

28. et dicit Dominus Deus tu ipse es Dominus et verba tua erunt veritas et locutus es ad servum tuum bene hoc.
29. et dicit Dominus Deus tu ipse es Dominus et verba tua erunt veritas et locutus es ad servum tuum bene hoc.

לך על־כֹּן מֵצֵא עֲבָדְךָ אֶת־לִבּוֹ לְהַתְּפִלָּל אֵלֶיךָ אֶת־
הַתְּפִלָּה הַזֹּאת: וְעַתָּה אֲדַנִּי יְהוָה אֱמַת־הוּא הָאֱלֹהִים
וּדְבַרְיָךְ יִהְיֶה אִמְרָת וּתְדַבֵּר אֶל־עֲבָדְךָ אֶת־הַטּוֹבָה
הַזֹּאת: וְעַתָּה הוֹאֵל וּבְרַךְ אֶת־בֵּית עֲבָדְךָ לְהַיּוֹת
לְעוֹלָם לְפָנֶיךָ כִּי־אֲתָה אֲדַנִּי יְהוָה דַּבַּרְתָּ וּמְבַרְכֶתְךָ
לְבָרְךָ בֵּית־עֲבָדְךָ לְעוֹלָם: וַיְהִי אַחֲרָיִם א
כֹּן וַיָּךְ דָּוִד אֶת־פְּלִשְׁתִּים וַיִּכְנָעוּם וַיִּקַּח דָּוִד אֶת־מִתְנֵה
הָאֲמָה מִיַּד פְּלִשְׁתִּים: וַיָּךְ אֶת־מוֹאָב וַיִּמְרָדֵם בְּחֵבֶל
הַשֵּׁבֶב אוֹתָם אֶרְצָה וַיִּמְרָד שְׁנַיִם חֻבְלִים לְהַמִּית וּמְלֵא
הַחֻבֵּל לְהַחֲיוֹת וַתְּהִי מוֹאָב לְדָוִד לְעֲבָדִים נְשָׂאֵי מִנְחָה:
וַיָּךְ דָּוִד אֶת־הַדְּדֵעוֹר בְּיַד חֹב מֶלֶךְ צוּבָה בְּלָכְתּוֹ
לְהַשִּׁיב יָדוֹ בְּנַחֲרָיו: וַיִּלְכֹּד דָּוִד מִפְּנֵי אֱלֹהִים שֶׁבַע
מֵאוֹת פְּרָשִׁים וְעֶשְׂרִים אֱלֹהִים אִישׁ רִגְלָיו וַיַּעֲקֹר דָּוִד אֶת־
כָּל־הַרְכָּב וַיֹּתֵר מִפְּנֵי מֵאָה רֶכֶב: וַתִּבְאֵ אַרְם דְּמִשְׁקָה
לְעֹזַר לְהַדְּדֵעוֹר מֶלֶךְ צוּבָה וַיָּךְ דָּוִד בְּאַרְם עֶשְׂרִים־
וּשְׁנַיִם אֱלֹהִים אִישׁ: וַיִּשֶׁם דָּוִד נְצִיבִים בְּאַרְם דְּמִשְׁקָה וַתְּהִי
אַרְם לְדָוִד לְעֲבָדִים נְשָׂאֵי מִנְחָה וַיִּשַׁע יְהוָה אֶת־דָּוִד
בְּכָל־אֲשֶׁר הָלַךְ: וַיִּקַּח דָּוִד אֶת־שְׁלֹמֹה הַזֶּהוּב אֲשֶׁר הָיוּ
אֵל עֲבָדֵי הַדְּדֵעוֹר וַיִּבְיֵאֵם יְרוּשָׁלַם: וּמִבְּטַח
וּמִבְּרַחֲמֵי עַבְדֵי הַדְּדֵעוֹר לָקַח הַמֶּלֶךְ דָּוִד נְחֹשֶׁת הַרְבֵּה
מְאֹד:
וַיִּשְׁמַע תְּעִי מֶלֶךְ חַמָּת בִּי הִבֵּה דָוִד אֶת־כָּל־חֵיל
הַדְּדֵעוֹר: וַיִּשְׁלַח תְּעִי אֶת־יֹרָם בְּנֵוֹ אֶל־הַמֶּלֶךְ דָּוִד
לִישְׁאֵל־לוֹ לְשָׁלוֹם וּלְבָרְכּוֹ עַל־אֲשֶׁר נָלַחֵם בְּהַדְּדֵעוֹר
וַיַּבְהוּ בִּי־אִישׁ מַלְחָמוֹת תְּעִי הִיָּה הַדְּדֵעוֹר וּבִידּוֹ הָיוּ
כָּל־יִבְסָף וּכְלֵי־זָהָב וְכָלִי נְחֹשֶׁת: גַּם־אֲתָם הִקְדִּישׁ
הַמֶּלֶךְ דָּוִד לַיהוָה עִם־חֲבִסָף וְהַזָּהָב אֲשֶׁר הִקְדִּישׁ
מִכָּל־חַגּוּזִים אֲשֶׁר כָּבַשׁ: מֵאַרְם וּמִמוֹאָב וּמִבְּנֵי עַמּוֹן
וּמִפְּלִשְׁתִּים

CAP. II. VIII. Vincit Philizos,

Moabitaz,

Zobros,

Syros.

Rex Hamatius amicitiam ambi

פרת ק' ולא כ' v.3.

וְהָבֵאתָ וְהָיָה לְבֶן־אֲדֹנֶיךָ לֶחֶם וְאָכְלוּ וּמִפִּיבִשֶׁת בֶּן־
 אֲדֹנֶיךָ יֹאכַל תָּמִיד לֶחֶם עַל־שִׁלְחָנִי וּלְצִיבָא חֲמִשָּׁה
 עֶשֶׂר בָּנִים וְעֶשְׂרִים עֲבָדִים׃ וַיֹּאמֶר צִיבָא אֶל־הַמֶּלֶךְ׃
 כָּל־אֲשֶׁר יֵצֵא אֲדֹנֵי הַמֶּלֶךְ אֶת־עַבְדֵּי בֶן־יַעֲשֶׂה עֲבָדָה
 וּמִפִּיבִשֶׁת אֶכֶל עַל־שִׁלְחָנִי כְּאֶחָד מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ׃
 וּלְמִפִּיבִשֶׁת בְּדִקְטָן וּשְׂמֹ מִיָּבֵא וְכָל מוֹשֵׁב בֵּית־צִיבָא
 עֲבָדִים לְמִפִּיבִשֶׁת׃ וּמִפִּיבִשֶׁת יָשָׁב בִּירוּשָׁלַם כִּי עַל־
 שִׁלְחָן הַמֶּלֶךְ תָּמִיד הוּא אֹכֵל וְהוּא פָּתַח שְׁתֵּי רִגְלָיו׃
 וְהָיָה אַחֲרֵי־כֵן וַיָּמָת מֶלֶךְ בְּנֵי עֲמֹן וַיִּמְלֹךְ אֶ
 חֲנָן בְּנֵו מַחֲזִיקוֹ׃ וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶעֱשֶׂה־חֶסֶד עִם־חֲנָנִי
 בֶּן־נְהֻשׁ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה אָבִיו עִמִּי חֶסֶד וַיִּשְׁלַח דָּוִד
 לְנַחֲמוֹ בֶּן־עַבְדֵּי אֶל־אָבִיו וַיָּבֵאוּ עֲבָדֵי דָוִד אֶרֶץ בְּנֵי
 עֲמֹן׃ וַיֹּאמְרוּ שָׂרֵי בְנֵי־עֲמֹן אֶל־חֲנָנִי אֲדֹנֵי־הֵם הַמְּכַבְּדִים
 דָּוִד אֶת־אָבִיךָ בְּעֵינֶיךָ כִּי־שָׁלַח לְךָ מִנְּחָמִים הַלּוּא
 בְּעַבְדֵי חֶקֶר אֶת־הָעִיר וְלִרְגֵלָהּ וְלִהְפָּכָה שְׁלַח דָּוִד אֶת־
 עַבְדֵּי אֵלֶיךָ׃ וַיִּקַּח חֲנָנִי אֶת־עַבְדֵּי דָוִד וַיַּנְלֵחַ אֶת־חֲצִי
 זְכָנָם וַיִּכְרַת אֶת־מְדוּיָהֶם בְּחֲצִי עַד־שְׁתוֹתֵיהֶם וַיִּשְׁלַח־ם׃
 וַיִּגְדּוּ לְדָוִד וַיִּשְׁלַח לְקִרְאָתָם כִּי־הָיוּ הָאֲנָשִׁים נְבָלָמִים ה
 מְאֹד וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ שָׁבוּ בִירוּחוֹ עַד־יִצְמַח זְקֻנְכֶם
 וּשְׂבַחְתֶּם׃ וַיֵּרְאוּ בְנֵי עֲמֹן כִּי נִבְאֲשׁוּ בְּדָוִד וַיִּשְׁלְחוּ בְנֵי־
 עֲמֹן וַיִּשְׁכְּרוּ אֶת־אֲרָם בֵּית־רְחוֹב וְאֶת־אֲרָם צוּבָא
 עֶשְׂרִים אֵלֶף רִגְלֵי וְאֶת־מֶלֶךְ מִעֵבֶה אֵלֶף אִישׁ וְאִישׁ
 טוֹב שְׁנַיִם עֶשֶׂר אֵלֶף אִישׁ׃ וַיִּשְׁמַע דָּוִד וַיִּשְׁלַח אֶת־
 יוֹאָב וְאֶת כָּל־הַצָּבָא הַגִּבּוֹרִים׃ וַיֵּצְאוּ בְנֵי עֲמֹן
 וַיַּעֲרְכוּ מִלְחָמָה פָּתַח הַשָּׁעַר וְאֲרָם צוּבָא וְרְחוֹב וְאִישׁ
 טוֹב וּמִעֵבֶה לְבָדָם בְּשֵׂרָה׃ וַיֵּרָא יוֹאָב כִּי־הִזְתָּה אֵלָיו
 פָּנָי הַמִּלְחָמָה מִפְּנֵים וּמֵאֲחוֹר וַיִּבְחַר מִכָּל־בַּחוּרֵי
 בְּיִשְׂרָאֵל וַיַּעֲרֶךְ לְקִרְאָת אֲרָם׃ וְאֶת יֵתֵר הָעַם נָתַן בְּיַד

CAP. 9. K.
 Legatos suos
 ab Ammoni-
 tis male ha-
 bitos,

† vestes eor-
 um, 1. Chr.
 19: 4

bello vici-
 rit feliciter,
 & Syros ca-
 dit,

Francis-
 Jof. 201
 4

דָּוִד 2 Uuu אבשי
 יִשְׂרָאֵל ק. v. 9. הַב' בְּצֵרֵי v. 12.

11 אֲבִישׁי אֲחִיו וַיַּעַרְף לַקְרָאת בְּנֵי עַמּוֹן: וַיֹּאמֶר אִם תַּחֲזֹק
 אָרַם מִפְּנֵי וְהוֹתַח לִי לִישׁוּעָה וְאִם בְּנֵי עַמּוֹן יַחֲזִקוּ מִמֶּנִּי
 וְהִלַּכְתִּי לְהוֹשִׁיעַ לָךְ: חֲזֹק וּנְתַחֲזֶק בְּעַד עַמּוֹן וּבְעַד
 13 עַרְי אֱלֹהֵינוּ וַיְהוֹרֵר יַעֲשֶׂה הַטּוֹב בְּעֵינָיו: וַיִּגֶשׁ יוֹאָב
 14 וְהָעַם אֲשֶׁר עִמּוֹ לְמִלְחָמָה בְּאָרַם וַיִּנָּסוּ מִפְּנָיו: וּבְנֵי
 עַמּוֹן רָאוּ כִּי־נָס אָרַם וַיִּנָּסוּ מִפְּנֵי אֲבִישׁי וַיָּבֹאוּ הָעִיר
 15 וַיֵּשֶׁב יוֹאָב מֵעַל בְּנֵי עַמּוֹן וַיָּבֹא יְרוּשָׁלַם: וַיֵּרָא אָרַם כִּי
 16 נָגַף לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאסְפוּ יָחַד: וַיִּשְׁלַח הַדְּרִעֹזֹר וַיֵּצֵא
 אֶת־אָרַם אֲשֶׁר מֵעֵבֶר הַנְּהָר וַיָּבֹאוּ חֵילָם וַיִּשְׁבְּךְ שָׂר־
 17 צִבָּא הַדְּרִעֹזֹר לִפְנֵיהֶם: וַיַּגֵּד לָדוֹד וַיֹּאסֶף אֶת־כָּל־
 יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲבֹר אֶת־הַיַּרְדֵּן וַיָּבֹא חֶלְאָמָה וַיַּעֲרֹבוּ אָרַם
 18 לַקְרָאת דָּוִד וַיִּלְחֲמוּ עִמּוֹ: וַיִּנָּס אָרַם מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וַיִּהְיֶה דָוִד מֵאָרַם שֶׁבַע מְאוֹת רֶכֶב וְאַרְבַּעַיִם אֶלֶף
 19 פָּרָשִׁים וְאֵת שׁוֹבְךְ שָׂר־צִבָּאוֹ הִכָּה וַיִּמַּת שָׁם: וַיֵּרְאוּ
 כָּל־הַמְּלָכִים עֲבָדֵי הַדְּרִעֹזֹר כִּי נִגְפוּ לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל
 וַיִּשְׁלְמוּ אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲבְדוּם וַיֵּרְאוּ אָרַם לְהוֹשִׁיעַ עוֹד
 אֶת־בְּנֵי עַמּוֹן:

2. *reclamate, ad scholam: hinc, possibile est
 et non civitatem, de nocte, et dormiens, fu-
 cit (qd. qd.) hinc in oculis suis.*

pacemque
 petere cogit,

CAP. XI.
 Domi refi-
 dens adu-
 lterium com-
 mittit cum
 Bathseba,

א וַיְהִי לְתַשׁוּבַת הַשָּׁנָה לַעֲתִי צִאֲרַת הַמְּלָאכִים וַיִּשְׁלַח
 דָּוִד אֶת־יוֹאָב וְאֶת־עֲבָדָיו עִמּוֹ וְאֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל
 וַיִּשְׁחָתוּ אֶת־בְּנֵי עַמּוֹן וַיִּצְרוּ עַל־רַבָּה וְדוֹד יֵשֶׁב
 2 בִּירוּשָׁלַם: וַיְהִי לַעֲתִי הָעָרֶב וַיִּקָּם דָּוִד מֵעַל מִשְׁכְּבוֹ
 וַיִּתְּהַלֵּךְ עַל־גִּגְגַּי בֵּית־הַמֶּלֶךְ וַיֵּרָא אִשָּׁה רֹחֶצֶת מֵעַל הַגִּגְגַּי
 3 וְהָאִשָּׁה טוֹבַת מְרֵאָה מְאֹד: וַיִּשְׁלַח דָּוִד וַיְדַרְשׁ לָאִשָּׁה
 וַיֹּאמֶר הֲלוֹא זֹאת בַּת־שֶׁבַע בַּת־אֱלִיעָם אִשְׁת־אֹרְיָה
 4 הַחֲתָי: וַיִּשְׁלַח דָּוִד מְלָאכִים וַיִּקְחָהּ וַתָּבוֹא אֵלָיו
 וַיִּשְׁכַּב עִמָּה וְהָיָא מִתְקַדְּשֶׁת מִטְּמֵאתָהּ וַתֵּשֶׁב אֵלָי־
 ה בֵּיתָהּ: וַתַּחַר הָאִשָּׁה וַתִּשְׁלַח וַתַּגִּיד לְדָוִד וַתֹּאמֶר
 6 הֲרָה אָנֹכִי: וַיִּשְׁלַח דָּוִד אֶל־יוֹאָב שְׁלַח אֵלָי אֶת־
 אוריה

יתירא י.י. יתירא א. 17. v.

7 אוריה החתי וישלח יואב את אוריה אל דוד : ויבא
 אוריה אליו וישאל דוד לשלום יואב ולשלום העם
 8 ולשלום המלחמה: ויאמר דוד לאוריה רד לביתך ורחץ
 רגליך ויצא אוריה מבית המלך ותצא אחיו משאת
 9 המלך: וישכב אוריה פתח בית המלך את כל עבדי
 אדניו ולא ירד אל ביתו: ויגדו לדוד לאמר לא ירד
 אוריה אל ביתו ויאמר דוד אל אוריה הלוא מדרך
 11 אתה בא מדוע לא ירדת אל ביתך: ויאמר אוריה
 אל דוד הארון וישראל ויהודה ישכים בספות ואדני
 יואב ועבדי אדני על פני השדה הנזים ואני אבוא אל
 12 ביתי לאכל ולשתות ולשכב עם אשתי חיה וחי נפשי
 אם אעשה את הדבר הזה: ויאמר דוד אל אוריה
 3 שב בזה גם היום ומחר אשלחך וישב אוריה
 4 בירושלם ביום שהוא וממחרת: ויקרא לו דוד ויאכל
 לפניו וישת וישכרו ויצא בערב לשכב במשכבו עם
 4 עבדי אדניו ואל ביתו לא ירד: ויהי בבקר ויכתב דוד
 5 ספר אל יואב וישלח ביד אוריה: ויכתב בספר לאמר
 6 הבו את אוריה אל מול פני המלחמה החזקה ושבתם
 מאחרי ונכה ומת: ויהי בשמור יואב אל העיר ויתן
 6 את אוריה אל המקום אשר ידע כי אנשי חיל שם:
 7 ויצאו אנשי העיר וילחמו את יואב ויפל מן העם
 8 מעבדי דוד וימת גם אוריה החתי: וישלח יואב ויגד
 9 לדוד את כל דברי המלחמה: ויצו את המלאך
 לאמר ככלותך את כל דברי המלחמה לדבר אל
 המלך: והיה אם תעלה חמת המלך ואמר לה מדוע
 10 נגשתם אל העיר להלחם הלוא ידעתם את אשר ירו
 מעל החומה: מי הכרה את אבימלך בירפשת
 11 הלוא אשה השליכה עליו פלח רכב מעל החומה
 וימת

eiusque ma-
 ritum e ca-
 stis reuoca-
 rum, sed con-
 suetere cum
 vxore nolentem,

periculo
 morti que e-
 poni iubet.

ררר ג 3 Uuu וימת

וימת בתבין למה נגשתם אל החומה ואמרתם גם
 2 עבדך אוריה החתי מת: וילך המלאך ויבא ויגיד לדוד
 3 את כל אשר שלחו יואב: ויאמר המלאך אל דוד
 כי גברו עלינו האנשים ויצאו אלינו השדה ונהיה
 4 עליהם עד פתח השער: ויראו המוראים אל עבדך
 מעל החומה וימותו מעבדי המלך וגם עבדך אוריה
 כה החתי מת: ויאמר דוד אל המלאך כה תאמר אל
 יואב אל ירע בעיניך את הדבר הזה כי כזה וכוה
 תאכל החרב החזק מלחמתך אל העיר והרסה
 16 וחזקתו: ותשמע אשת אוריה כי ימת אוריה אישה
 17 ותספור על בעלה: ויעבר האבל וישלח דוד ויאספה
 אל ביתו ותהי לו לאשה ותלד לו בן וירע הדבר
 א אשר עשה דוד בעיני יהוה: וישלח יהוה
 את נתן אל דוד ויבא אליו ויאמר לו שני אנשים היו
 2 בעיר אחת אחד עשיר ואחד ראש: לעשיר היה צאן
 3 ובקר הרבה מאד: ולרש אין כל כי אם כבשה אחת
 קטנה אשר קנה ויחיה ותגדל עמו ועם בניו יחדו
 מפתו תאכל ומכסו תשתה ובחיקו תשכב ותהי לו
 4 כבת: ויבא הלך לאיש העשיר ויחמל לקחת מצאנו
 ומבקרו לעשות לארם הבא לו ויקח את כבשת
 ה האיש הראש ויעשה לאיש הבא אליו: ויחר אף דוד
 באיש מאד ויאמר אל נתן חיה הלה כי בן מות האיש
 6 העשה זאת: ואת הכבשה ישלם ארבעתים עקב אשר
 עשה את הדבר הזה ועל אשר לא חמל:
 7 ויאמר נתן אל דוד אתה האיש כה אמר יהוה אלי
 ישראל אנכי משחתיה למלך על ישראל ואנכי
 8 הצלתיך מיד שאול: ואתנה לך את בית אדניך ואת
 נשי אדניך בחיקך ואתנה לך את בית ישראל ויהודה
 זאם

& vitiatam ducit.

CAP. II. XII. Nathan parabolice scilicet exprimit.

f viator.

יִתִיר א' v. 1. יִתִיר א' ibid. יִתִיר א' v. 24. יִתִיר א' v. 4. קמין בזק v. 3.

ואם מעט ואספר לך כדנה וכדנה : מדוע כזית 9
 את דבר יהוה לעשות הרע בעיניו את אוריה החתי
 הכית בחרב ואת אשתו לקחת לך לאשה ואתו
 הרגת בחרב בני עמון : ועתה לא תסור חרב מביתך
 עד עולם עקב כי בזתני ותקח את אשת אוריה החתי
 להיות לך לאשה : כה אמר יהוה 11
 הנני מקים עליה רעה מביתך ולקחתי את נשיה לעיניך
 ונתתי לרעה ושכב עס נשיה לעיני השמש הזאת : כי 12
 אתה עשית כסתור ואני אעשה את הדבר הזה נגד
 כל ישראל ונגד השמש : ויאמר דוד אל 13
 נתן חטאתי ליהוה : ויאמר נתן אל דוד
 גם יהוה העביר חטאתך לא תמות : אפס כי נאמן 14
 נאצת את איבי יהוה בדבר הזה גם הבן הילוד לך
 מות ימות : וילך נתן אל ביתו ויגף יהוה את הילד 15
 אשר ילדה אשת אוריה לדוד ויאנש : ויבקש דוד 16
 את האלהים בעד הנער ויצם דוד צוסוכא ולו ושכב
 ארצה : ויקמו וקני ביתו עליו להקימו מן הארץ ולא 17
 אבה ולא ברה אתם לחם : ויהי ביום השביעי וימת 18
 הילד ויראו עבדי דוד להגיד לו כי מת הילד כי אמרו
 הנה כהיות הילד חי הברנו אליו ולא שמע בקולנו
 ואיך נאמר אליו מת הילד ועשה רעה : וירא דוד כי 19
 עבדיו מתלחשים ויבן דוד כי מת הילד ויאמר דוד
 אל עבדיו המת הילד ויאמרו מת : ויקם דוד מהארץ כ
 וירחץ ויטהר ויחלף שמלתו ויבא בית יהוה וישתחו
 ויבא אל ביתו וישאל וישימו לו לחם ויאכל : ויאמרו 21
 עבדיו אליו מה הדבר הזה אשר עשית בעבור הילד
 חי צמת ותבך וכאשר מת הילד קמת ותאכל לחם :
 ויאמר בעוד הילד חי צמתי ואבכה כי אמרת מי יודע 22
 יחנני

In official hand of Nethan. Accusati
 Regis, Nithan, Nethan, Nethan
 etiam dominus confitetur peccata
 suam, 2. et. 1. et. 1.

14. Nethan, qui convicando con-
 quiritur, facit inimicos domini in
 verbo hoc: etiam filii nathali
 moribus morietur.

16. argo
 17. 18.

penitenti-
 veniam, sed
 filii mor-
 tem denun-
 ciat certam

פסקא באמצע פסוק v. 13. בעיניו ק' v. 9. קמץ בזק v. 8.
 שמלתיו ק' v. 20. הנ פתח v. 15.

2 3 חַנְּנִי יְהוָה וְתִי הַיֶּלֶד : וְעַתָּה מֵת לְפָנָי זֶה אֲנִי צָם
הַאוֹכֵל לְחֵשֶׁבוֹ עוֹד אֲנִי הִלַּךְ אֵלָיו וְהוּא לֹא יָשׁוּב
2 4 אֵלָי : וַיִּנְחַם דָּוִד אֶת בַּת־שֶׁבַע אִשְׁתּוֹ וַיָּבֵא אֵלָיֶה וַיִּשְׁכַּב
עִמָּה וַתֵּלֶד בֶּן וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שְׁלֹמֹה וַיְהִי אַהֲבָוִי
כִּה וַיִּשְׁלַח בְּיַד נָתָן הַנְּבִיא וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ יְדִידִיָּה בְּעִבּוֹר
יְהוָה :

Solemo ex
ead. natiuitur.

2 6 וַיִּלְחֶם יוֹאָב בְּרֶבֶת בְּנֵי עַמּוֹן וַיִּלְכְּדוּ אֶת־עִיר הַמְּלוּכָה :
2 7 וַיִּשְׁלַח יוֹאָב מַלְאָכִים אֶל־דָּוִד וַיֹּאמֶר נִלְחַמְתִּי בְּרֶבֶת
2 8 גַּם לְכַרְתִּי אֶת־עִיר הַמַּיִם : וְעַתָּה אֲסֹף אֶת־יֵתֵר הָעָם
וְחָנָה עַל־הָעִיר וְלָכְדָהּ פֶּן־אֶלְכְּדוּ אֲנִי אֶת־הָעִיר וְנִקְרָא
2 9 שְׁמִי עָלֶיהָ : וַיֹּאסֶף דָּוִד אֶת־כָּל־הָעָם וַיִּלְכְּדוּ רֶבֶתָהּ
ל וַיִּלְחֶם בָּהּ וַיִּלְכְּדָהּ : וַיִּקַּח אֶת־עִמְרֹת־מִלְכָם מֵעַל
רֹאשׁוֹ וּמִשְׁקָלָהּ כִּכָּר זָהָב וְאֶבֶן יָקָרָה וְתָהִי עַל־רֹאשׁ
3 1 דָּוִד וְשִׁלַּל הָעִיר הוֹצִיא הַרְבֵּה מְאֹד : וְאֶת־הָעָם אֲשֶׁר־
בָּהּ הוֹצִיא וַיִּשֶׂם פְּמֹגְרָה וּבַחֲרָצִי הַפְּרֹזֶל וּבַמְּזֻזוֹת
הַפְּרֹזֶל וְהַעֲבִיר אוֹתָם בַּמִּלִּין וְכֵן יַעֲשֶׂה לְכָל עָרֵי
כְּנִי־עַמּוֹן וַיֵּשֶׁב דָּוִד וְכָל־הָעָם יְרוּשָׁלַם :

Batlo ex-
pugnatur.

+ securi-
bus.

א וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן וּלְאַבְשָׁלוֹם בֶּן־דָּוִד אַחֹת יָפָה וְשִׁמְהָ
2 תָמָר וַיֹּאחֲזֶבֶה אֲמִנֹן בֶּן־דָּוִד : וַיִּצַּר לְאַמְנֹן לְהַתְחַלֹּת
בְּעֵבֹר תָמָר אַחֹתוֹ כִּי כְתוּלָה הִיא וַיִּפְלֵא בְּעֵינָי אֲמִנֹן
3 לַעֲשׂוֹת לָהּ מְאוּמָה : וּלְאַמְנֹן רָע וְשְׂמוֹ יוֹנָדָב
4 בֶּן־שִׁמְעָה אָחִי דָוִד וַיּוֹנָדָב אִישׁ חָכָם מְאֹד : וַיֹּאמֶר לוֹ
מִדּוּעַ אַתָּה בָכָה דָל בֶּן־הַמֶּלֶךְ בְּבִקְרָה בְּבִקְרָה הֲלוֹא
תִּגִּיד לִי וַיֹּאמֶר לוֹ אֲמִנֹן אֶת־תָמָר אַחֹת אֲבִישָׁלֹם אָחִי
ה אֲנִי אַהֲבִי : וַיֹּאמֶר לוֹ וְהוֹנָדָב שָׁכַב עַל־מִשְׁכַּבָּהּ וַחֲתַח
וּבָא אֲבִיהָ לְרֹאוֹתָהּ וְאָמַרְתְּ אֵלָיו תִּבְּא נָא תָמָר אַחֹתִי
וְתִבְרַנִּי לֶחֶם וְעֵשְׂתָה לְעֵינָי אֶת־הַבְּרִיָּה לְמַעַן אֲשֶׁר
6 אֶרְאֶה וְאֶכְלֹתִי מִיָּדָה : וַיִּשְׁכַּב אֲמִנֹן וַיִּתְחַל וַיָּבֵא
הַמֶּלֶךְ

CAP. 13
Amnon So-
rorem vi
compellit.

במלכו ק' 31. ותיקרא ק' 24. וחנני ק' 22. v.

f prapa-
rect, v. 8.

f v. 6.

f farta-
gincm.

הַמֶּלֶךְ לְרֹאוֹתָו וַיֹּאמֶר אֲמִנּוֹן אֶל-הַמֶּלֶךְ תְּבוֹאָה-נָא
 תִּמְרָ אֲחוֹתִי וְתִלְבָּב לְעֵינַי שְׁתֵּי לִבְבוֹת וְאַבְרָה מִיָּדָה:
 7 וַיִּשְׁלַח דָּוִד אֶל-תִּמְרָ הַבֵּיתָה לֵאמֹר לְכִי נָא בֵּית אֲמִנּוֹן
 8 אֲחִיךָ וְעִשְׂיָלוּ הַבְּרִיָּה: וְתִלְךְ תִּמְרָ בֵּית אֲמִנּוֹן אֲחִיךָ
 וְהוּא שָׁכַב וְתִקַּח אֶת-הַבָּצֵק וְתִלְוֶשׁ וְתִלְבָּב לְעֵינָיו
 9 וְתִבְשֵׁל אֶת-הַלֶּבְבוֹת: וְתִקַּח אֶת-חַמְשֵׁרֶת וְתִצֵּק
 לְפָנָיו וַיִּמָּאֵן לֶאֱכֹל וַיֹּאמֶר אֲמִנּוֹן הוֹצִיאוּ כָל-אִישׁ מֵעָלַי
 וַיָּצֵאוּ כָל-אִישׁ מֵעָלָיו: וַיֹּאמֶר אֲמִנּוֹן אֶל-תִּמְרָ הַבֵּיתָה
 הַבְּרִיָּה הַחֲדָר וְאַבְרָה מִיָּדָה וְתִקַּח תִּמְרָ אֶת-הַלֶּבְבוֹת
 אֲשֶׁר עָשָׂתָה וְתָבֵא לְאֲמִנּוֹן אֲחִיךָ הַחֲדָרָה: וְתִגֶּשׁ
 אֵלָיו לֶאֱכֹל וַיַּחֲזֹק-בָּהּ וַיֹּאמֶר לָהּ בּוֹאִי שָׁכְבִי עִמִּי
 אֲחוֹתִי: וְתֹאמְרִי לוֹ אֶל-אָחִי אֶל-תִּעַנְנִי כִּי לֹא-יַעֲשֶׂה
 בֶּן בְּיִשְׂרָאֵל אֶל-תַּעֲשֶׂה אֶת-הַנְּבִלָה הַזֹּאת: וְאֲנִי
 אֵנָּה אוֹלִיךָ אֶת-חַרְפְּתִי וְאַתָּה תִּהְיֶה כְּאַחַר הַנְּבִלִים
 בְּיִשְׂרָאֵל וְעַתָּה דַּבֵּר נָא אֶל-הַמֶּלֶךְ כִּי לֹא יִמְנַעֲנִי
 מִכָּה: וְלֹא אָבָה לִשְׁמַע בְּקוֹלָהּ וַיַּחֲזֹק מִפְּנֵה וַיַּעֲזֶה
 וַיִּשְׁכַּב אִתָּה: וַיִּשְׁנֶאֱהָ אֲמִנּוֹן שֵׁנָאָה גְּדוּלָה מְאֹד כִּי מו
 גְּדוּלָה הִשְׁנֶאֱהָ אֲשֶׁר שֵׁנֶאֱהָ מֵאַהֲבָה אֲשֶׁר אָהַבָה
 וַיֹּאמֶר-לָהּ אֲמִנּוֹן קוּמִי לְכִי: וְתֹאמְרִי לוֹ אֶל-אוֹדֶת
 הָרַעָה הַגְּדוּלָה הַזֹּאת מֵאַחֲרַי אֲשֶׁר-עָשִׂית עִמִּי
 לִשְׁלַחְנִי וְלֹא אָבָה לִשְׁמַע לָהּ: וַיִּקְרָא אֶת-נִעְרֹ
 מִשְׁרָתוֹ וַיֹּאמֶר שְׁלַח-נָא אֶת-זֹאת מֵעָלַי הַחֲוִצָה וְנַעַל
 חַדְלַת אַחֲרָיָה: וְעָלֶיהָ כְּתָנֹת פְּסִים כִּי בֶן תִּלְבָּשֶׁנָּה
 בְּגוֹרַת הַמֶּלֶךְ הַבְּתוּלֹת מֵעִלִּים וַיָּצֵא אוֹתָהּ מִשְׁרָתוֹ
 הַחֲוִין וְנַעַל חַדְלַת אַחֲרָיָה: וְתִקַּח תִּמְרָ אֶפֶר עַל-
 רֹאשָׁהּ וְכִתְנֹת פְּסִים אֲשֶׁר עָלֶיהָ קָרְעָה וְתִשֵּׂם יָדָהּ
 עַל-רֹאשָׁהּ וְתִלְךְ הַלּוֹךְ וְזַעֲקָה: וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אַבְשָׁלוֹם כ
 אֲחִיךָ הָאֲמִנּוֹן אֲחִיךָ הֵיךָ עָפָה וְעַתָּה אֲחוֹתִי הַחֲרִישִׁי
 ש ש ש Xxx אַחַד

comprehensam
que explet

que ad Abi-
lonem con-
fugit:

דש בצרי יז יתיר ו 8.

אָתְּךָ הוּא אֶל־תִּשְׁתִּי אֶת־לִבְךָ לְדַבֵּר הוּא וְתִשָּׁב
 21 תָּמַר וְשָׁמְעָה בֵּית אֲבִשָׁלוֹם אַחִיהָ: וְהַמֶּלֶךְ דָּוִד שָׁמַע
 22 אֶת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיַּחַר לוֹ מְאֹד: וְלֹא־דָבַר
 אֲבִשָׁלוֹם עִם־אֲמִנֹן לְמַרְעֵ וְעַד טוֹב כִּי־שָׁנָא אֲבִשָׁלוֹם
 אֶת־אֲמִנֹן עַל־דְּבַר אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת תָּמַר אַחֲתוֹ:
 23 וַיְהִי לִשְׁנַת־יָמִים וַיְהִיו גִּזְזִים לְאֲבִשָׁלוֹם
 כַּבַּעַל הַצִּזּוֹר אֲשֶׁר עִם־אֶפְרַיִם וַיִּקְרָא אֲבִשָׁלוֹם לְכָל־
 24 בְּנֵי הַמֶּלֶךְ: וַיָּבֹא אֲבִשָׁלוֹם אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הִנֵּה־
 גַּם גִּזְזִים לְעַבְדְּךָ יֵלֶךְ־נָא הַמֶּלֶךְ וְעַבְדִּיו עִם־עַבְדְּךָ:
 כִּה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־אֲבִשָׁלוֹם אֶל־בְּנֵי אֶל־נָא יֵלֶךְ כָּל־נְגִי
 וְלֹא נִכְבַּד עָלֶיךָ וַיִּפְרֹץ־בוּ וְלֹא־אָבָה לְלַכֵּת וַיִּבְרַכְהוּ:
 26 וַיֹּאמֶר אֲבִשָׁלוֹם וְלֹא יֵלֶךְ־נָא אֲתָנוּ אֲמִנֹן אַחִי וַיֹּאמֶר
 27 לוֹ הַמֶּלֶךְ לָמָּה יֵלֶךְ עִמָּךְ: וַיִּפְרֹץ־בוּ אֲבִשָׁלוֹם וַיִּשְׁלַח
 28 אֹתוֹ אֶת־אֲמִנֹן וְאֶת כָּל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ: וַיִּצֹו אֲבִשָׁלוֹם
 אֶת־נַעֲרָיו לֵאמֹר רְאוּ־נָא כִּטּוֹב לִב־אֲמִנֹן בְּיָדוֹ וְאִמְרַתִּי
 אֵלֵיכֶם הֲכִי אֶת־אֲמִנֹן וְהַמַּתֵּם אֹתוֹ אֶל־תִּירְאוּ הַלֵּוִי
 29 כִּי אֲנִכִּי צִוִּיתִי אֶתְכֶם חֲזָקוֹ וְהָיוּ לְבְנֵי־חַיִל: וַיַּעֲשׂוּ נְעָרֵי
 אֲבִשָׁלוֹם לְאֲמִנֹן כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֲבִשָׁלוֹם וַיִּקְמוּ כָל־בְּנֵי
 ל הַמֶּלֶךְ וַיִּרְכְּבוּ אִישׁ עַל־פָּרָדוֹ וַיָּנֶסוּ: וַיְהִי הַמָּוֶה
 בְּדָרֶךְ וְהַשְׁמַעְיָה בָּאָרֶץ אֶל־דָּוִד לֵאמֹר הִבֵּה אֲבִשָׁלוֹם
 31 אֶת־כָּל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְלֹא־נֹתַר מֵהֶם אֶחָד: וַיָּקָם הַמֶּלֶךְ
 וַיִּקְרַע אֶת־בְּגָדָיו וַיִּשְׁכַּב אַרְצָה וְכָל־עַבְדָּיו נִצְבִים קִרְעֵי
 32 בְּגָדֵם: וַיַּעַן יוֹנָדָב בֶּן־שְׁמַעְיָה אֶחָד־דָּוִד וַיֹּאמֶר אֶל־
 יֹאמֶר אֲדֹנָי אֶת כָּל־הַנְּעָרִים בְּנֵי־הַמֶּלֶךְ הַמֵּיתוּ כִּי־
 אֲמִנֹן לָבְדוּ מֵת כִּי־עַל־פִּי אֲבִשָׁלוֹם הִיָּתָה שְׂכִימָה מִיּוֹם
 33 עָשָׂתוּ אֶת־תָּמַר אַחֲתוֹ: וְעַתָּה אֶל־יִשָּׁם אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ
 אֶל־לִבּוֹ דְּבַר לֵאמֹר כָּל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ מֵתוּ כִּי־אִם אֲמִנֹן
 34 לָבְדוּ מֵת: וַיְבָרַח אֲבִשָׁלוֹם וַיֵּשֶׁא הַנַּעַר הַצֹּפֵה אֶת־
 עֵינוּ

is, dissimulato per biantium odio, Ammonem conuiuio exceptum occidi curat.

ב' ולא ק' 33. י. שומה ק' 34.

עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה עִם־רֹב הַלְּבָיִם מִדָּרָךְ אַחֲרָיו מֵצִד
 הַחֹר : וַיֹּאמֶר יִוָּגְדֹב אֵלֶי־הַמֶּלֶךְ הַגֵּה בְנֵי־הַמֶּלֶךְ בָּאוּ לָהּ
 בְּדַבַּר עֲבָדָךְ כִּן הִיחָה : וַיְהִי כַכְּלֹתוֹ לְדַבַּר וְהִנֵּה בְנֵי־³⁶
 הַמֶּלֶךְ בָּאוּ וַיִּשְׂאוּ קוֹלָם וַיִּבְכּוּ וְגַם־הַמֶּלֶךְ וְכָל־עֲבָדָיו
 כָּכֹו בְּכִי גָדוֹל כָּאֵד : וַאֲבִשְׁלוֹם בָּרַח וַיֵּלֶךְ אֶל־תַּלְמִי³⁷
 בֶן־עַמִּיחֹר מֶלֶךְ נָשׁוּר וַיִּתְאַבֵּל עַל־בָּנָיו כָּל־הַיָּמִים :
 וַאֲבִשְׁלוֹם בָּרַח וַיֵּלֶךְ נָשׁוּר וַיְהִי־שָׁם שְׁלֹשׁ־שָׁנִים : וַתִּכַּל³⁸
 דָּוִד הַמֶּלֶךְ לַצֹּאֵת אֶל־אֲבִשְׁלוֹם כִּי־נָחַם עַל־אֲמִנּוֹן כִּי־
 מָת : וַיַּבֵּעַ יוֹאָב בֶּן־צֵרִיָּה כִּי־לֵב הַמֶּלֶךְ א³⁹
 עַל־אֲבִשְׁלוֹם : וַיִּשְׁלַח יוֹאָב תְּקוּעָה וַיִּקַּח מִשָּׁם אִשָּׁה
 חֲכָמָה וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ הַתְּאֲבָלִינָא וּלְבִשִׁי־נָא בְּגָדֵי־אֲבֵל
 וְאֵל־תְּסוּכִי שָׁמֹן וְהָיִיתְ כַּאֲשֶׁה זֶה יָמִים רַבִּים מֵתְאַבֵּלֵת
 עַל־מֵתוֹ וּבָאֵת אֶל־הַמֶּלֶךְ וּדְבַרְתְּ אֵלָיו כַּדְּבַר הַזֶּה וַיִּשָּׁם³
 יוֹאָב אֶת־הַדְּבָרִים בְּפִיָּה : וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הִתְקַעִית אֵל־⁴
 הַמֶּלֶךְ וַתִּפֹּל עַל־אֶפְרַיִם אֶרְצָה וַתִּשְׁתַּחֲוֶה וַתֹּאמֶר הוֹשַׁעַה
 הַמֶּלֶךְ : וַיֹּאמֶר לָהּ הַמֶּלֶךְ מַה־לָּךְ וַתֹּאמֶר ה⁵
 אֲבֵל אִשָּׁה־אֶלְמָנָה אֲנִי וַיָּמָת אִישִׁי : וּלְשִׁפְחָתְךָ שְׁנֵי⁶
 בָּנִים וַיִּגְזַעוּ שְׁנֵיהֶם בְּשׂוּדָה וְאִין מֵצִיל בְּיַדְהֶם וַיָּכּוּ
 הָאֶחָד אֶת־הָאֶחָד וַיָּמָת אֹתוֹ : וְהִנֵּה מָמָה כָּל־⁷
 הַמִּשְׁפָּחָה עַל־שִׁפְחָתְךָ וַיֹּאמְרוּ תִנִּי אֶת־מִכָּה אַחִיו
 וַנִּמְתָּהוּ בְּגִפְשׁ אַחִיו אֲשֶׁר הָרַג וַנִּשְׁמִדְתָּ גַם־אֶת־הַיּוֹרֵשׁ
 וּכְבָדוּ אֶת־גְּחֹלְתִי אֲשֶׁר נִשְׂאָרְתָּ לְבִלְתִּי שֵׁם־לְאִישִׁי
 שֵׁם וְשִׂאֲרִית עַל־פְּנֵי הָאָדָמָה : וַיֹּאמֶר⁸
 הַמֶּלֶךְ אֶל־הָאִשָּׁה לְבִי לְבִיתְךָ וְאֲנִי אֲצַוְהָ עֲלֶיךָ :
 וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הִתְקַוְעִית אֶל־הַמֶּלֶךְ עָלַי אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ⁹
 הָעוֹן וְעַל־בֵּית אָבִי וְהַמֶּלֶךְ וְכִסְאוֹ נִקְמִי
 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ הַמְדַּבֵּר אֵלֶיךָ וַיִּרְבֹּבְתוּ
 אֵלַי וְלֹא־יִסְקָה עוֹד לִגְעַת בְּךָ : וַתֹּאמֶר יִזְכֶּר־נָא הַמֶּלֶךְ¹⁰
 שֵׁשׁ שָׁבָ Xxx 2 אַת

& Gefurz all-
quandiu
exulat.

CAP. II.
XIV.
Patri recon-
ciliatur per
Ioabum &
mulierem
callidam, ab
eo suborna-
tam.

Fpu-
nam m.
Ies 47:
19.

v. 34. עמי הוד. v. 37. יעני ירוק. v. 38. ben Iff. h. v. inchoat. Cap. XI V.
שיסק. ibid. קמזן בזק. v. 7.

אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִחֶרְבַּית גֹּאֵל חַדָּם לְשַׁחֵת וְלֹא
 יִשְׁמְדוּ אֶת־בְּנֵי וַיֹּאמֶר חִי־יְהוָה אִם־יִפֹּל מִשַּׁעֲרַת בְּנֵיךָ
 12 אֶרְצָה׃ וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה תִּדְבַר־נָא שְׂפָחֶתְךָ אֶל־
 13 אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ דָּבַר וַיֹּאמֶר דַּבְּרִי׃ וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה וְלִמָּחָ
 חִשְׁבְּתָה כִּזְאת עַל־עַם אֱלֹהִים וּמִדְּבַר הַמֶּלֶךְ הַדְּבַר
 14 הַזֶּה כְּאִשֶּׁם לִבְלַתִּי הִשִּׁיב הַמֶּלֶךְ אֶת־נַדְחוֹ׃ כִּי־מוֹת
 נָמוֹת וּכְמוֹת הַנְּגָרִים אֲשֶׁר לֹא יֹאסְפוּ וְלֹא־יִשָּׂא
 אֱלֹהִים נַפְשׁוֹ וְחִשַּׁב מִחֲשָׁבוֹת לִבְלַתִּי יָדַח מִמֶּנּוּ נְדָח׃
 15 וְעַתָּה אֲשֶׁר־בָּאתִי לְדַבֵּר אֶל־הַמֶּלֶךְ אֲדֹנָי אֶת־הַדְּבַר
 הַזֶּה כִּי יִדְאַנִּי הָעָם וַתֹּאמֶר שְׂפָחֶתְךָ אֲדַבְּרָה־נָא אֶל־
 16 הַמֶּלֶךְ אוֹלִי יַעֲשֶׂה הַמֶּלֶךְ אֶת־דְּבַר אֲמָתוֹ׃ כִּי יִשְׁמַע
 הַמֶּלֶךְ לְהַצִּיל אֶת־אֲמָתוֹ מִכַּף הָאִישׁ לְהִשְׁמִיד אֶת־י
 17 וַאֲתִּבְנִי יָחַד מִנְחַלֹּת אֱלֹהִים׃ וַתֹּאמֶר שְׂפָחֶתְךָ יְהוָה
 נָא דַבֵּר־אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ לְמַנְחָה כִּי כִמְלֹאֲךָ הָאֱלֹהִים בֶּן
 אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ לִשְׁמַע תִּפְּוֹב וְהִרְעוּיְהוָה אֱלֹהֶיךָ יְהִי עִפְּךָ׃
 18 וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר אֶל־הָאִשָּׁה אַל־נָא
 תִּכְחַדִּי מִמֶּנִּי דַבֵּר אֲשֶׁר אֲנִכִּי שְׂאֵל אֶתְךָ וַתֹּאמֶר
 19 הָאִשָּׁה יִדְבַר־נָא אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ הִיד יוֹאֵב
 אֶתְךָ כְּכֹל זֹאת וְתַעַן וְתַעַן הָאִשָּׁה וַתֹּאמֶר חִי נַפְשֶׁךָ אֲדֹנָי
 הַמֶּלֶךְ אִם־אִשִּׁי לְהַמִּין וְלְהַשְׁמִיל מִכָּל אֲשֶׁר־דָּבַר אֲדֹנָי
 הַמֶּלֶךְ כִּי־עֲבַדְךָ יוֹאֵב הוּא צֹנְגִי וְהוּא שֵׁם בְּפִי שְׂפָחֶתְךָ
 20 אֶת כָּל־חֲרָבִים הָאֵלֶּה׃ לִכְעֹבוֹר סָפַכ אֶת־פְּנֵי הַדְּבַר
 עֲשֶׂה עֲבֹדְךָ יוֹאֵב אֶת־הַדְּבַר הַזֶּה וְאֲדֹנָי חַכֵּם
 כְּחַכְמַת מְלֹאֲךָ הָאֱלֹהִים לְדַעַת אֶת־כָּל־אֲשֶׁר
 בְּאָרְצְךָ׃

*moriendo moriemur, et veluti aquae
 diffundis in terram, quae non publi-
 cantur, sed non tollit cogitationem:
 sed cogitabit cogitationem, et non
 appellat a se expulsum.*

21 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־יוֹאֵב הִנֵּהנָא עֲשִׂיתִי אֶת־הַדְּבַר הַזֶּה
 22 וְלֶךְ הִשָּׁב אֶת־חַנְּעֵר אֶת־אֲבִשְׁלוֹם׃ וַיִּפֹּל יוֹאֵב אֶל־
 פְּנֵי אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחוּ וַיִּבְרַךְ אֶת־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר יוֹאֵב
 הָיוֹם

*Ab exilio re-
 uocatur, sed
 domi se con-
 tinere iube-
 tur.*

עשית ק. v. 21. כצל. v. 19. מהרבתי ק. v. 11.

היום ירע עבדך כי מצאתי חן בעיניך אדני המלך
אשר עשה המלך את דבר עבדו : ויקם יואב וילך 23
ושורה ויבא את אבשלום לירושלם :

ויאמר המלך יסב אל ביתו ופני לא יראה ויסב 24
אבשלום אל ביתו ופני המלך לא ראה :

וכאבשלום לא היה איש יפא בכל ישראל להלל כה 25
מאד מפך רגלו ועד קדקדו לא היה בו מום : ובגלחו 26

את ראשו והיה מקץ ימים ולמים אשר יגלח כי כבד
עליו וגלחו ושקל את שער ראשו מאתים שקלים
באבן המלך : ויולדו לאבשלום שלושה בנים ובת 27
אחת ושמה תמר היא היתה אשה יפת מראה :

וישב אבשלום בירושלם שנתים ומים ופני המלך לא 28
ראה : וישלח אבשלום אל יואב לשלח אתו אל 29
המלך ולא אברה לבוא אליו וישלח עוד שנייה ולא
אבה לבוא : ויאמר אל עבדיו ראו חלקת יואב אל 30
ידי ולו שם שערים לבו והוציתיה באש ויציתו עבדי
אבשלום את החלקה באש :

ויקם 31
יואב ויבא אל אבשלום הביתה ויאמר אליו למח
הציתו עבדיך את החלקה אשר לי באש : ויאמר 32
אבשלום אל יואב הנה שלחתי אליך : לאמר בא הנה
ואשלחה אתך אל המלך לאמר למח פאתי מגשור
טוב לי עד אני שם ועתה אראה פני המלך ואם יש
בי עין והמתני : ויבא יואב אל המלך ויגדלו ויקרא 33
אל אבשלום ויבא אל המלך וישתחו לו על אפיו
ארצה לפני המלך וישק המלך לאבשלום :

ויחי מאחרי כן ויעש לו אבשלום מרכבה א
וססים וחמשים איש רצים לפניו : והשכים אבשלום 2
ועמד על ג' ברכ' השער ויהי כל האיש אשר יהיה
ל

ש ש ש ג Xxx 3
והציתוהו ק. v. 30. עבדך ק. v. 12.

Pulchritudo ejus.

Post biennium ad David dis contempitū admittit

intercessore loabo.

CAP. XV. Reficitur Abfal. variis artibus auro populi capti

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK

Baden-Württemberg

plurimis ip-
insequentibus; quos i-
dire in vrbe
iussit.

1 וְכָל־הָעָם בְּרָגְלוֹ וַיַּעֲמֵדוּ בֵּית חַמְרַקִּי : וְכָל־עַבְדָּיו 8
 עֲבָרִים עַל־יָדוֹ וְכָל־חַפְצֵי וְכָל־הַפְּלִתִי וְכָל־הַנְּתִים
 שֵׁש־מֵאוֹת אִישׁ אֲשֶׁר־בָּאוּ בְרָגְלוֹ מִנֶּת עֲבָרִים עַל־פְּנֵי
 הַמֶּלֶךְ : וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־אֶתִי הַנְּתִי לְפָנֶי תֵּלֵךְ וְגַם־ 9
 אַתָּה אֲתָנּוּ שׁוּב וְשֵׁב עִם־הַמֶּלֶךְ כִּי־נִכְרִי אִתָּךְ וְגַם־
 גָּלָה אֲתָךְ לַמְּקוֹמָהּ : תִּמּוֹל בּוֹאֶךָ וְהַיּוֹם אֲנִי־עִיף עִפְנוֹ כ־
 לְלַכְתּ וְאֲנִי הוֹלֵךְ עַל־אֲשֶׁר־אֲנִי הוֹלֵךְ שׁוּב וְהִשָּׁב אֲתָךְ
 אַחֲרָי עִמָּךְ חֶסֶד וְאֶכְרַת : וַיַּעַן אֶתִי אֶת־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר 11
 חַי־יְהוָה וְחַי אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ כִּי אִם בְּמִקּוֹם אֲשֶׁר יִהְיֶה־
 שָׁם אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ אִסְלַמְתָּ אִסְלַחִים כִּי־שָׁם יִהְיֶה־
 עִבְרָךְ : וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־אֶתִי לֵךְ וְעַבְדְּךָ וַיַּעֲבֵר אֶתִי 12
 הַנְּתִי וְכָל־אֲנָשָׁיו וְכָל־הַטֶּף אֲשֶׁר־אִתּוֹ : וְכָל־הָאָרֶץ 13
 בּוֹכִים קוֹל גָּדוֹל וְכָל־הָעָם עֲבָרִים וְהַמֶּלֶךְ עֵבֶר בְּנַחַל
 קִדְרוֹן וְכָל־הָעָם עֲבָרִים עַל־פְּנֵי דָרֶךְ אֶת־הַיַּבְדְּבָרִי :
 וְהָיָה גַם־צִדּוֹק וְכָל־הַלְוִיִּם אִתּוֹ נְשָׂאִים אֶת־אָרוֹן בְּרִית
 הָאֱלֹהִים וַיַּצְקוּ אֶת־אָרוֹן הָאֱלֹהִים וַיַּעַל אֲבִיתָר עַד־הֵם
 כַּל־הָעָם לַעֲבוֹר מִן־הָעִיר : וַיֹּאמֶר כַּח־
 הַמֶּלֶךְ לְצִדּוֹק הִשָּׁב אֶת־אָרוֹן הָאֱלֹהִים הָעִיר אִס־
 אֲמַצְיָה חֹן בְּעֵינָי יְהוָה וְהִשָּׁבְנִי וְהִרְאֵנִי אִתּוֹ וְאֶת־נְוָהוּ :
 וְאִם כֵּן יֹאמֶר לֹא תִפְצְתִי בְּךָ הַנְּנִי יַעֲשֶׂה־לִּי כַּאֲשֶׁר
 טוֹב בְּעֵינָיו : וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־צִדּוֹק 7
 הַכֹּהֵן הַרֹאֶה אֲתָךְ שָׁבָה הָעִיר בְּשָׁלוֹם וְאֲחִימֵעַץ בְּנֶךָ
 וַיְהוֹנָתָן בֶּן־אֲבִיתָר שְׁנֵי בְנֵיכֶם אִתְּכֶם : רְאוּ אֲנִי 8
 מִתְמַחֵמָה בְּעֵבְרֹת חַמְדְּבָר עַד־בּוֹא דָבָר מֵעַמְכֶם
 לְהַגִּיד לִי : וַיֵּשֶׁב צִדּוֹק וְאֲבִיתָר אֶת־אָרוֹן הָאֱלֹהִים 9
 יְרוּשָׁלַם וַיֵּשְׁבוּ שָׁם : וְדָוִד עָלָה בְּמַעְלֵה הַיַּזְיִתִּים עִלְהִי ל
 וּבֹכֶרָה וְרָאשׁ לֹו חֲפוּי וְהוּא הוֹלֵךְ יַחַף וְכָל־הָעָם
 אֲשֶׁר־אִתּוֹ חֲפוּי־אִישׁ רָאשׁוֹ וְעָלוּ עִלְהוֹבֶכְכָּה : וְדָוִד הִגִּיד 1
 לֵאמֹר

26. dixit rex ad viduam, redue anciam
Dei in vobis; si intueris habitum
in oculis domini, ad viduam me, ut
dicitur faciat me cum, et habitum eius
in oculis habitavit. r. 112. a. habilitavit.

26. et dicit dicitur: non complacui in
tu, ecce ego: faciat michi, puerum 26
nada bona e in oculis r. 112.

* in pla-
maticibus

בערכותק. v. 28. כולא ק. v. 21. אניערק. v. 20.

לאמר אחיתפל בקשרים עם אבשלום ויאמר דוד
 2 סכלנא את עצת אחיתפל יהוה : ויהי דוד בא עד
 הראש אשר ישתחוה שם לאלהים והנה לקראתו
 3 חושי הארזי קרוע בתנתו וארמה על ראשו : ויאמר
 4 לו דוד אם עברת אתי והית עלי למשא : ואם העיר
 תשוב ואמרת לאבשלום עבדך אני המלך אחיה עבד
 אביך ואני מאז ועתה ואני עבדך והפרתה לי את עצת
 לה אחיתפל : והלוא עמך שם צדוק ואביתר הכהנים
 והיה כל הדבר אשר תשמע מפית המלך תלך
 6 לצדוק ולאביתר הכהנים : הנה שם עמם שני בנידם
 אחימען לצדוק ויהונתן לאביתר ושלחתם בידם אל
 7 כל דבר אשר תשמעו : ויבא חושי רעה דוד העיר
 א ואבשלום יבוא ירושלים : ודוד עבר מעט מהראש
 והנה ציבא נער מפיבשת לקראתו וצמד חמרים חבשים
 ועליהם מאתים לחם ומאה צמוקים ומאה קיץ ונבל יין
 2 ויאמר המלך אל ציבא מה אלה לך ויאמר ציבא
 החמורים לבית המלך לרכב ולהלחם והקיץ לאכול
 3 הנערים והיין לשתות היעה במדבר : ויאמר המלך
 ואיה בן ארנקה ויאמר ציבא אל המלך הנה יושב
 בירושלים כי אמר היום ישיבו לי בית ישראל את
 4 ממלכות אבי : ויאמר המלך לצבא הנה לך כל אשר
 למפיבשת ויאמר ציבא השתחויתי אמצאחן בעניך
 5 ואתני המלך : ויבא המלך דוד עד בחורים והנה
 משם איש יוצא ממשפחת בית שאול ושמו שמעי בן
 6 גיאי יצא יצוא ומקלל : ויסקל באבנים את דוד ואת
 כל עבדי המלך דוד וכל העם וכל הגברים מימנו
 7 ומשמאלו : וכה אמר שמעי בקלל צא צא איש
 8 הדמים ואיש הבליעל : השיב עליך יהוה כל ידמי
 בית

et obser-
vant & inter-
uenterent
consilia Absa-
lonis.

CAP. 15.
XVI.
David in fin-
is Zabr doli
accumen-
tis omnia
Mophofe-
ti bona ei
dant:

simi male-
dicam pa-
trast: fert:

v. 33. ויהלחם ק. v. 2. ו. בצל. v. 5. v.

בית שאול אשר מלכת מחתו ויתן יהוה את המלוכה
 ביד אבשלום בנה והנה ברעתה כי איש דמים אתה:
 9 ויאמר אבישי בן צרויה אל המלך למה יקלל הבלב
 חמת הוה את אדני המלך אעבדו נא ואסירה את
 ראשו: ויאמר המלך מה לי ולכם בני צרויה כי יקלל
 ופי יהוה אמר לו קלל את דוד ומי יאמר מדוע עשית
 כן: ויאמר דוד אל אבישי ואל כל עבדיו הנה
 בני אשר יצא ממעי מבקש את נפשי ואף ביעתה בך
 הימני הנחו לו ויקלל כי אמר לו יהוה: אולי יראה
 יהוה בעוני והשיב יהוה לי טובה תחת קללתי היום
 הזה:

& vindicari
vetat.

(a) *Depile, dicit: quid michi ab aliis filii de
ruiak? sic maledicunt: quia gloriam et
ca: Maledic David, et qui dicit: the se
cipi de 3*

(b) *Eligit David ad thipi: et ad omnes seu
vires pug: ecce filii eius qui egressi
de ostibus suis: quibus est animan
miam, et abiam quia vult filii de
mias: et melle et maledicunt: quia
deus Dominus.*

(c) *Topia respicit hominē in oculis
ab oculis hominis michi bene pro ma
litione eij de hoc.*

וילך דוד ואנשיו בדרך ושמעו
 הלה בצלע החר לעמתו הלה ויקלל ויסקל באבנים
 לעמתו ועפר בעפר: ויבא המלך
 וכל העם אשר אהו עיפים וינפש שם: ואבשלום
 וכל העם איש ישראל באו ירושלם ואחיתפל אתו:
 16 ויהי כאשר בא חושי הארבי רעה דוד אל אבשלום
 ויאמר חושי אל אבשלום יחי המלך יחי המלך:
 17 ויאמר אבשלום אל חושי זה חסדך את רעה למה
 18 לא הלכת את רעה: ויאמר חושי אל אבשלום לא
 כי אשר בחר יהוה והעם הזה וכל איש ישראל לא
 אהיה ואתו אשב: והשגירת למי אני אעבד הלווא
 19 לפני בניו כאשר עבדתי לפני אביה בן אהיה לפניך:
 ויאמר אבשלום אל אחיתפל הבו
 21 לכם עצה מה נעשה: ויאמר אחיתפל אל אבשלום
 בוא אל פלגשי אביה אשר הנחית לשמור הבית ושמע
 פל ישראל כירנבאשת את אביה וחזקו ידי פל אשר
 22 אתה: ויטו לאבשלום האהל על הגג ויבא אבשלום
 אל ש ש ש Yyy

† excita-
vir.

Hufai Abfa-
loni fauo-
rem ambiguo
ratione
captat.

Achitophel
Abfaloni fuo-
det, vr Patr
conubinas
publice vio-
let.

ב. ענין ק. v. 12. כי ק. ib. כה ק. v. 10. תרותיו ק. v. 8.
לו ק. v. 18. פסקא באמצע פסוק. v. 13. קללתו ק. ibid.

23 אל פלגשי אביו לעיני כל ישראל : ועצת אחיתפל אשר יעין בימים ההם כאשר ישאל בדבר האלהים בן של עצת אחיתפל גם לדרך גם לאבשלם :

CAP. 17 XVII. Et Patrem ex improviso opprimat;

א ויאמר אחיתפל אל אבשלם אבחרה

בא שנים עשר אלה איש ואקומה וארדפה אחרי דוד

הלילה : ואבוא עליו והוא יגע ורפה ידים והחרתי

אתו וגם כל העם אשר אתו והכיתי את חמלה

לבדו : ואשיבה כל העם אליך כשוב הכל האיש

4 אשר אתה מבקש כל העם יהיה שלום : וישר הדבר

בעיני אבשלם ובעיני כל זקני ישראל :

ה ויאמר אבשלם קרא נא גם לחושי

6 הארבי ונשמעה מה דביו גם הוא : ויבא חושי אל

אבשלם ויאמר אבשלם אליו לאמר בדבר הזה

דבר אחיתפל הנעשה את דברו אם אין אתה

7 דבר : ויאמר חושי אל

אבשלם לא טובה העצה אשר יעין אחיתפל

8 בפעם הזאת : ויאמר חושי אתה ידעת את אביך ואת

אנשיו כי גברים הם ומרי גפש הים כדוב שכול

9 בשדה ואביך איש מלחמה ולא ילין את העם : הנה

עתה הוא נחבא באחת הפתחים או באחד המקומות

והיה כנפל בהם בתחלה ושמע השמע ואמר היתה

10 מנפה בעם אשר אחרי אבשלם : והוא גם בן חיל

אשר לבו כלב הארצה המס ימס כי ידע כל ישראל

11 כי גבור אביך ובני חיל אשר אתו : כי יעצתי האסף

ואסף עליך כל ישראל מדין ועד באר שבע כחול

12 אשר על הים לרב ופניו הלכים בקרב : ובאנו אליו

באחת המקומות אשר נמצא שם ונחנו עליו כאשר

יפל חטל על הארמה ולא נותר בו ובכל האנשים

אשר

מלעול. ib. באחר ק' v. 12. איש קרי ולא כתיב v. 23.

sed Hufai id impedit aliud consilium suggerens,

13 אשר אתו גם אחר : ואם אל עיר יאסף והשיאו כל ישראל אל העיר הקיא חבלים וסחבנו אתו עד הנחל עד אשר לא נמצא שם גם צרור :

14 ויאמר אבשלום וכל איש ישראל טובה עצת חושי הארפי מעצת אחיתפל ויהיה צוה להפר את עצת אחיתפל הטובה לבעבור הקיא יהוה אל אבשלום את הרעה :

quod Abfolon fequitur.

15 ויאמר חושי אל צדוק ואל אביתר חבונים בואת וכוזאת יעץ אחיתפל את אבשלום ואת זקני ישראל

ac Dauidi rem aperit, qui periculum cuadit.

16 וכוזאת וכוזאת יעצתי אני : ועתה שלחו מהרה והגידו לדוד לאמר אל תלך הלילה בעברות המדבר וגם עבור תעבור פן יבלע למלך ולכל העם אשר אתו :

17 ויהונתן ואחיהעץ עמדים בעין רגל והלכה השפחה והגידה להם והם ילכו והגידו למלך דוד כי לא יוכלו להראות לבוא העירה : וירא אתם נער ויגד לאבשלום

18 וילכו שניהם מהרה ויבאו אל בית איש בכחלים ולו באר פחצרו ויגדו שם : ותקה האשה ותפרש את

fractam, Prov. 17: 22.

19 המסך על פני הבאר ותשטח עליו הרפות ולא נודע דבר : ויבאו עבדי אבשלום אל האשה הפותה כ

9ivum

ויאמרו איה אחיהעץ ויהונתן ותאמר להם האשה עברו מיכל המים ויבקשו ולא מצאו וישבו ירושלים :

20 ויהי אחרי לכתם ויעלו מהבאר וילכו ויגדו למלך דוד ויאמרו אל דוד קומו ועברו

21 מהרה את המים כירכבה יעץ עליכם אחיתפל : ויקם דוד וכל העם אשר אתו ויעברו את הירדן עד אור הפקר עד אחד לא נעדר אשר לא עבר את הירדן :

Achitophel laqueo vitae sibi eripit.

22 ואחיתפל ראה כי לא נעשתה עצתו ויחבש את החמור ויקם וילך אל בית אל עירו ויצו אל ביתו

ש ש ש ב Yyy 2 ויחנק

v. 22. בערכות ק. v. 16. פסקא כאמצע פסוק v. 14. קמץ בוס.

2 4 ויחנן וימת ויקבר בקבר אביו :
 בא מחגימה ואבשלם עבר את הירדן הוא וכל איש
 כה ישראל עמו : ואת עמישא שם אבשלם תחת יואב על-
 הצבא ועמישא בן איש ושמו יתרא הישראלי אשר-
 בא אל אביגל בת נחש אחות צרויה אם יואב :
 2 6 ויחן ישראל ואבשלם ארץ הגלעד :

ffuspens-
 dir fe
 Nah. 2:
 13.

2 7 ויהי כבוא דוד מחגימה ושבי בן נחש
 מרברת בני עמון ומכיר בן עמיאל מלא דבר וברולי
 2 8 הגלעדי מרגלים : משכב וספות וכלי יוצר וחטים
 2 9 ושערים וקמח וקלי ופול ועדשים וקלי : ודבש וחמאה
 וצאן ושפות בקר הגישו לדוד ולעם אשר אתו לאכול
 א כי אמרו העם רעב ועיף וצמא במדבר : ויפקד דוד
 את העם אשר אתו וישם עליהם שרי אלפים ושרי

ffabam.
 Ezech.
 4: 9.
 tcaicos

CAP. XVII.
 XVIII.
 Dues exerci-
 tum in 3. di-
 visione agmi-
 nis in hostem
 nati.

2 מאות : וישלח דוד את העם השלישית ביד יואב
 והשלישית ביד אבישי בן צרויה אחי יואב והשלישית
 ביד אתי הגתי ויאמר המלך אל העם
 3 יצא יצא גם אני עמכם : ויאמר העם לא תצא כי אם
 גוס ננוס לא ישימו אלינו לב ואם ימתו חצינו לא-
 ישימו אלינו לב כיעתה כמנו עשרה אלפים ועתה
 4 טוב כיתהיה לנו מעיר לעזרה : ויאמר אליהם המלך
 אשר ייטב בעיניכם אעשה ויעמד המלך אליהם השער
 ה וכל העם יצאו למאות ולאלפים : ויצו המלך את
 יואב ואת אבישי ואת אתי לאמר לאט לו לגער
 לאבשלום וכל העם שמעו בצורת המלך ארתכל-
 6 השרים על דבר אבשלום : ויצא העם השדה לקראת
 7 ישראל ותהי המלחמה ביער אפרים : וינגפו שם עם
 8 ישראל לפני עבדי דוד ותחיה שם המגפה גדולה ביום
 ההוא עשרים אלף : ותחיה שם המלחמה נפצות על-

malab.
 malab.
 17. 10. 11.
 12.
 murvis
 1 teniter
 (agite)

fil parci filio
 tabet

פני
 ק. 3. פסקא באמצע פסוק. 2. פתח באהפח. 23. 7.
 נפוצת ק. 8. 7. לעזור

+ imple-
xos ra-
mos.

פני כל הארץ וירב היער לאכל בעם מאשר אכלה
 9 החרב ביום ההוא : ויקרא אבשלום לפני עבדי דוד
 ואבשלום רכב על הפרד ויבא הפרד תחת שובך
 האלה הגדולה ויחזק ראשו באלחוייתן בין השמים ובין
 הארץ והפרד אשר בחתי עבר : וירא איש אחד ויגד
 לו ואב ויאמר הנה ראיתי את אבשלום תלוי באלה :
 11 ויאמר יואב לאיש המגיד לו והנה ראית ומדוע לא
 הכיתו שם ארצה ועלי לתת לה עשרה כסף וחגרה
 אחת : ויאמר האיש אל יואב ולא אנכי שקל על כפי
 12 אלה כסף לא אשלח ידי אל בן המלך כי באזנינו צוה
 המלך אתך ואת אבישי ואת אתי לאמר שמרו מי
 13 בנער באבשלום : או עשיתי בנפשו שקר וכל דבר
 14 לא יבחר מן המלך ואתה תתיצב מנגד : ויאמר
 יואב לאבן אחילה לפניך ויקח שלשה שבטים בכפו
 15 ויתקעם בלב אבשלום עורנו חי בלב האלה : ויסבו
 עשרה נערים נשאי כלי יואב ויכו את אבשלום
 16 ומתו : ויתקע יואב בשפר וישב העם מרדף אחרי
 17 ישראל כי חשף יואב את העם : ויקחו את אבשלום
 וישלכו אתו ביער אל הפחת הגדול ויצבו עליו גל
 אבנים גדול מאד וכל ישראל נסו איש לאחלו
 18 ואבשלום לקח ויצב לו בחיו את מצבת אשר בעמק
 המלך כי אמר איזלי בן בעבור הזכיר שמי ויקרא
 למצבת על שמו ויקרא לה יד אבשלום עד היום
 הזה :

qui fugiens
sub quercu
crinibus de-
tentus,

a Ioabo tran-
sossus acer-
uoque lapi-
dum ebruti
est.

Victoriz nu-
cii varii re-
Davidi enar-
rant.

19 ואחמעץ בן צדוק אמר ארועה נח ואבשורה את
 המלך כי שפטו יהודה מיד איביו : ויאמר לו יואב כ
 לא איש בשרה אמה היום הזה ובשרת ביום אחר
 והיום הזה לא תבשר כי על : בן המלך
 שש ג Y y 3 מת

ק. 18. v. לאחליו ק. 17. v. כנפשיק. 13. v. ולו ק. 12. v.
 בוקרי ולא כתיב ק. 20. v. בחיו

21 מרת: ויאמר יואב לכושי לך הגד
 22 למלך אשר ראיתה וישתחו כושי ליואב וירץ: ויסף
 עוד אחימעץ בן צדוק ויאמר אל יואב ויהי מה ארצה
 נא גם אני אחרי הכושי ויאמר יואב למלך זה אתה רץ
 23 בני ולכה אין בשרה מצארת: ויהי מה ארוץ ויאמר
 לו רויץ וירץ אחימעץ בן צדוק הכפר ויעבר את הכושי:
 24 ודוד יושב בין שני השערים וילך הצפה אל גג השער
 אל החומה וישא את עיניו וירא והנה איש רץ לבדו:
 כה ויקרא הצפה ויגד למלך ויאמר המלך אם לבדו
 26 בשורה בפיו וילך הלוח וקרב: וירא הצפה איש
 אחר רץ ויקרא הצפה אל השער ויאמר הנה איש
 27 רץ לבדו ויאמר המלך גם זה מבשר: ויאמר הצפה
 אני ראה את מרוצת הראשון כמרצת אחימעץ בן
 צדוק ויאמר המלך איש טוב זה ואל בשורה טובה
 28 יבוא: ויקרא אחימעץ ויאמר אל המלך שלום
 וישתחו למלך לאפיו ארצה ויאמר ברוך יהוה אלהיך
 אשר סגר את האנשים אשר נשאו את ידם באדני
 29 המלך: ויאמר המלך שלום לגער
 לאבשלום ויאמר אחימעץ ראיתי ההמון הגדול
 לשלח את עבד המלך יואב ואת עבדך ולא ידעתי
 למה: ויאמר המלך סב התייצב כה ויסב ויעמד: והנה
 ל הכושי בא ויאמר הכושי יתבשר אדני המלך כיר
 שפטה יהוה היום מיד כל הקמים עליה:
 32 ויאמר המלך אל הכושי השלום לגער
 לאבשלום ויאמר הכושי יהיו כגער אבי אדני המלך
 א וכל אשר קמו עליה לרעה: וירגז המלך
 ויעל על עלית השער ויבך וכה אמר בלכתו בני
 אבשלום בני בני אבשלום מי יתן מותי אני מחתתך
 אבשלום

CAP. 19.
 XIX.
 Qui filium
 accipit luget.

אבשלום בני בני: 0 ויגד ליואב הנה המלך בכה
 2 ויתאבל על אבשלום: ויהי חתשעה ביום ההוא
 3 לאבל לכל העם כי שמע העם ביום ההוא לאמר
 4 נעצב המלך על בנו: ויתננב העם ביום ההוא לבוא
 5 העיר כאשר יתננב העם הנגלמים בנוסם במלחמה:
 6 והמלך לאם את פניו ויועק המלך קול גדול בני ה
 אבשלום אבשלום בני בני: ויבא יואב
 7 אל המלך הבית ויאמר הובשת היום את פני כל
 8 עבדיך הממלטים את נפשך היום ואת נפש בניך
 9 ובנתיה ונפש נשיך ונפש פלגשיך: לאהבה את
 10 שנאיך ולשנא את אהביך כי הגדת היום כי אין לה
 11 שרים ועבדים כי ידעתי היום כי לא אבשלום חי
 12 וכלנו היום מתים כפי אשר בעיניך: ועתה קום צא
 13 ודבר על לב עבדיך כי יהוה נשפעת כי אינך יוצא
 14 אסילין איש אתך חלילה ורעה לה זאת מכל הרעה
 15 אשר באה עליה מגעריך ערעתה:
 16 ויקם המלך וישב בשער ולכל העם הגידו לאמר הנה
 17 המלך יושב בשער ויבא כל העם לפני המלך וישראל
 18 גם איש לאהלו: ויהי כל העם גדון בקל
 19 שבטי ישראל לאמר המלך הצילנו מכף איבנו והוא
 20 מלטנו מכף פלשתים ועתה ברח מן הארץ מעל
 21 אבשלום: ואבשלום אשר משחנו עלינו מת במלחמה
 22 ועתה למה אתם מחרשים להשיב את המלך:
 23 והמלך דוד שלח אל צדוק ואל אביתר הפרזים
 24 לאמר דברו אל זקני יהודה לאמר למה תהיו אחרנים
 25 להשיב את המלך אל ביתו ודבר כל ישראל בא אל
 26 המלך אל ביתו: אחי אתם עצמי ובשרי אתם ולמה
 27 תהיו אחרנים להשיב את המלך: ולעמשא תמרו
 28 הלא

† obvelavit, Job. 15: 11.

sed a Ioabo monitus luctum tempus ruit,

inque port sedens gratiantium voces excepit

tribus Iudae monetur n ab aliis vir se patitur

v. 2. Bomb. 4. Hisp. Angl. h. v. inchoant Cap. 19. v. 7. ק' לו. v. 14.

חסר א

הלווא עֲצָמִי וּבִשְׂרֵי אֲתָה כֹּה יַעֲשֶׂה לִּי אֱלֹהִים וְכֹה
 יוֹסִיף אִם-לֹא שֶׁר-צָבָא תִהְיֶה לְפָנַי כָּל-הַיָּמִים תַּחַת
 10 וַיֹּאבֵב : וַיֵּט אֶת-לִבָּב כָּל-אִישׁ יְהוּדָה כְּאִישׁ אֶחָד
 16 וַיִּשְׁלְחוּ אֶל-הַמֶּלֶךְ שׁוֹב אֲתָה וְכָל-עַבְדֶּיךָ: וַיָּשֶׁב הַמֶּלֶךְ
 וַיָּבֵא עַד-הַיַּרְדֵּן וַיְהוּדָה בָּא הַגִּלְגָּלָה לְלַכַּת לַקְרֹאת
 7 הַמֶּלֶךְ לְהַעֲבִיר אֶת-הַמֶּלֶךְ אֶת-הַיַּרְדֵּן: וַיִּמְהַר שְׁמַעִי
 בִּן-נִרְאָ בֶן-חִימִינִי אֲשֶׁר מִבְּחֹרִים וַיֵּרֵד עִם-אִישׁ יְהוּדָה
 18 לַקְרֹאת הַמֶּלֶךְ דָּוִד : וְאַלְף אִישׁ עִמּוֹ מִבְּנֵימָן וְצִיִּבָּא
 גַּעַר בֵּית שְׂאוּל וְחַמֶּשֶׁת עֶשֶׂר בָּנָיו וְעֶשְׂרִים עַבְדָּיו אִתּוֹ
 19 וַיִּצְלְחוּ הַיַּרְדֵּן לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ : וְעַבְרָה הָעַבְדָּרָה לְעַבְרֵי
 אֶת-בֵּית הַמֶּלֶךְ וְלַעֲשׂוֹת הַטּוֹב בְּעֵינָיו וְשָׁמַעַי בֶּן-נִרְאָ
 כ נָפַל לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ בְּעַבְרוֹ בַיַּרְדֵּן : וַיֹּאמֶר אֶל-הַמֶּלֶךְ
 אֱלֹהֵי-יְהוֹשֵׁב-לִי אֲדֹנָי עֹן וְאֶל-תִּזְכֹּר אֶת אֲשֶׁר הָעִוְוָה
 עֲבָדְךָ בַּיּוֹם אֲשֶׁר-יָצָא אֲדֹנָי-הַמֶּלֶךְ מִירוּשָׁלַם לְשׁוּם
 21 הַמֶּלֶךְ אֶל-לִבּוֹ : כִּי יָדַע עַבְדְּךָ כִּי אָנֹכִי חַטָּאתִי וְהִנֵּה
 בְּאֵתֵי הַיּוֹם רֵאשׁוֹן לְכָל-בֵּית יוֹסֵף לְרֹדֶת לַקְרֹאת אֲדֹנָי
 22 הַמֶּלֶךְ : וַיַּעַן אֲבִישׁוּ בֶן-צְרוּיָה וַיֹּאמֶר הַתַּחַת זֹאת לֹא
 23 יוֹמַת שְׁמַעִי כִּי קָלַל אֶת-מְשִׁיחַ יְהוָה: וַיֹּאמֶר דָּוִד מִה-
 לִי וְלָכֶם בְּנֵי צְרוּיָה כִּי-תִהְיוּ לִי הַיּוֹם לְשִׁמּוֹן הַיּוֹם יוֹמַת
 אִישׁ בְּיִשְׂרָאֵל כִּי הֲלוֹא יָדַעְתִּי כִּי הַיּוֹם אָנֹכִי מֶלֶךְ עַל-
 24 יִשְׂרָאֵל : וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל-שְׁמַעִי לֹא תָמוּת וַיִּשָּׁבַע לוֹ
 כֹּה הַמֶּלֶךְ : וּמִפְּבֹשֶׁת בֶּן-שְׂאוּל יָרֵד
 לַקְרֹאת הַמֶּלֶךְ וְלֹא-עָשָׂה רְגֵלָיו וְלֹא-עָשָׂה שְׁפָמוֹ
 וְאֶת-בְּגָדָיו לֹא כָבַס לְמַן-הַיּוֹם לָכַת הַמֶּלֶךְ עַד-הַיּוֹם
 26 אֲשֶׁר-בָּא בְּשָׁלוֹם : וַיְהִי כִּי-בָא יְרוּשָׁלַם לַקְרֹאת
 הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ לְפָנָיו לֹא-הִלַּכְתָּ עִמִּי
 27 מִפְּבֹשֶׁת : וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ עַבְדִּי רַמְנִי כִּי-אָמַר
 עַבְדְּךָ אֲחַבְּשָׁה-לִּי הַחֲמוֹר וְאֶרְכֹּב עֲלֶיךָ וְאַלְף אֶת-
 הַמֶּלֶךְ

Simei culpam deprecatur in gratiam recipitur.

9 navis trans-portatrix.

Mephibosetho pars bonorum refluitur.

נקוד על יצא. v. 20. בעיניו ק' v. 19.

28 המלך כי פסח עבדך: וירגל בעבדך אל-ארני המלך
 וארני המלך כמלאך האלהים ועשה הטוב בעיניך:
 29 כל לא היה כל-בית אבי כי אם אנשי-מות לארני
 המלך ותשת את-עבדך באכלי שלחנה ומד-יש-לי
 עוד צדקה ולזעק עוד אל-המלך: ויאמר לו ל
 המלך למה תדבר עוד דבריה אמרתי אתה וציבא
 31 מחלקו את-השרה: ויאמר מפיבשת אל-המלך גם את-
 הכל יקח אחרי אשר בא ארני המלך בשלום אל-ביתו:
 32 וברזלי הגלעדי ירד מרגלים ויעבר את-המלך
 33 הירדן לשלחו את-בירדן: וברזלי זקן מאד בן-שמנים
 34 שנה והוא-כלכל את-המלך בשיבתו במחנים כי-איש
 גדול הוא מאד: ויאמר המלך אל-ברזלי אתה עבר אתי
 35 וכלכלתי אתה עמדי בירושלם: ויאמר ברזלי אל-לה
 המלך כמה ימי שני חי-כי-אעלה את-המלך ירושלם:
 36 בן-שמנים שנה אנכי היום האדע בין-טוב לרע אם-
 יטעם עבדך את-אשר אכל ואת-אשר אשתה אם-
 אשמע עוד בקול שרים ושרות ולמה יהיה עבדך עוד
 למשא אל-ארני המלך: כמעט יעבר עבדך את-
 37 הירדן את-המלך ולמה יגמלני המלך הנמולה הזאת:
 38 ישב-נא עבדך ואמת בעירי עם קבר אבי ואמי והנה
 עבדך כמהם יעבר עם-ארני המלך ועשה לו את
 39 אשר טוב בעיניך: ויאמר המלך אתי יעבר כמהם
 ואני אעשה-לו את-הטוב בעיניך וכל אשר-תבחר
 עלי אעשה-לך: ויעבר כל-העם את-הירדן והמלך עבר מ
 40 וישק המלך לברזלי ויברכהו וישב למקומו:
 41 ויעבר המלך הגלגלה וכמהן עבר עמו וכל-
 עם יהודה ויעבירו את-המלך וגם חצי עם ישראל:
 42 והנה כל-איש ישראל באים אל-המלך ויאמרו אל-

Barfillai gratiam Regis renuit, & filium substituit

† in mora ipfius

Rex domum deductus a tribu Iuda, ceteris ideo succensentibus.

ת ת ת Zzz המלך
העבירו ק' 41. הירדן ק' 32.

הַמֶּלֶךְ מְדוּעַ נִגְבְּוֶה אַחֲנֵנוּ אִישׁ יְהוּדָה וַיַּעֲבֵרוּ אֶת-
הַמֶּלֶךְ וְאֶת-בֵּיתוֹ אֶת-הַיִּרְדֵּן וְכָל-אִנְשֵׁי דָוִד עִמּוֹ:

וַיַּעַן כָּל-אִישׁ יְהוּדָה עַל-אִישׁ יִשְׂרָאֵל כִּי 43

קָרֹב הַמֶּלֶךְ אֵלַי וְלִמְדָה זֶה חֲרָה לָךְ עַל-הַדְּבַר הַזֶּה
הָאֲכֹל אֲכַלְנוּ מִן-הַמֶּלֶךְ אִסְנֵשׂאֵת נִשְׂא לָנוּ:

† dona-
tivum.

וַיַּעַן אִישׁ-יִשְׂרָאֵל אֶת-אִישׁ יְהוּדָה 44

וַיֹּאמֶר עֲשֶׂר-יָדוֹת לִי בַמֶּלֶךְ וְגַם בְּדָוִד אֲנִי מִמֶּדָה וּמְדוּעַ
הִקְלַתְנִי וְלֹא-הִזְדַּרְבְּרִי רֵאשׁוֹן לִי לְהַשִּׁיב אֶת-מַלְכִּי
וַיִּקֶּשׂ דְּבַר-אִישׁ יְהוּדָה מִדְּבַר אִישׁ יִשְׂרָאֵל:

א וְשֵׁם נִקְרָא אִישׁ בְּלִיעֵל וְשִׁמּוֹ שֶׁבַע בֶּן-בְּכָרִי אִישׁ יְמִינִי
וַיִּתְקַע בְּשׁוֹפָר וַיֹּאמֶר אֶיְלֹהֵינוּ חֲלַק בְּדָוִד וְלֹא נִחַלְהֵם

לָנוּ בְּבָרְיֵי אִישׁ לֹא־הָלִיוּ יִשְׂרָאֵל: וַיַּעַל כָּל-אִישׁ
יִשְׂרָאֵל מֵאַחֲרֵי דָוִד אַחֲרָי שֶׁבַע בֶּן-בְּכָרִי וְאִישׁ יְהוּדָה

וְהִבְקִי בְּמַלְכֵם מִן-הַיִּרְדֵּן וְעַד-יְרוּשָׁלַם: וַיָּבֵא דָוִד אֶל-

בֵּיתוֹ יְרוּשָׁלַם וַיִּקַּח הַמֶּלֶךְ אֶת עֲשֶׂר-נָשִׁים וּפְלִגְשִׁים

אֲשֶׁר הֵנִיחַ לְשִׁמּוֹר הַבַּיִת וַיִּתְּנֵם בֵּית-מִשְׁכַּת וַיַּכְלִלֵם

וְאֶלֵיהֶם לֹא-בָא וַתִּהְיֶינָה צָרֹדֹת עַד-יוֹם מָתָן אֱלֻמְנוֹת
4 הַחַיִּית: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל-עַמְשָׂא הַזֶּעֶק:

† vic z

ה לִי אֶת-אִישׁ-יְהוּדָה שְׁלֹשֶׁת יָמִים וְאַתָּה פֹּה עִמָּד: וַיִּלֶּךְ
עַמְשָׂא לְהִזְעִיק אֶת-יְהוּדָה וַיִּיחַר מִן-הַמּוֹעֵד אֲשֶׁר

6 יַעֲדוּ: וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-אֲבִישׁי עֵתָה יָרַע לָנוּ שֶׁבַע בֶּן-
בְּכָרִי מִן-אֲבִשְׁלוֹם אִתָּה קָח אֶת-עַבְדֵי אֲדֹנָי וְרִדְף

7 אַחֲרָיו פֶּן-מִצָּא לוֹ עֵרִים בְּצָרוֹת וְהִצִּיל עֵינָנוּ: וַיֵּצְאוּ
אַחֲרָיו אֲנָשֵׁי יוֹאָב וְהַפְּרִתִי וְהַפְּלִתִי וְכָל-הַגִּבּוֹרִים

8 וַיֵּצְאוּ מִיְרוּשָׁלַם לְרִדְף אַחֲרָי שֶׁבַע בֶּן-בְּכָרִי: הֵם עִם-
הָאֲבֵן הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר בְּגִבְעוֹן וְעַמְשָׂא בָּא לְפָנֵיהֶם

וַיּוֹאָב חָגוּר וַיִּמְדוּ לְבִשׁוֹ וְעָלָו חָגוּר חָרֵב מִצְּמִדַת עַל-

9 מִתְּנִיּוֹ בַתְּעָרָה וְהוּא יָצָא וְתַפֵּל: וַיֹּאמֶר יוֹאָב לְעַמְשָׂא
הַשְׁלוֹם

† mora-
cus cr

וַיִּשְׁלַח יוֹאָב אֶת-עַבְדֵי אֲדֹנָיו וַיִּרְדְּפוּ אַחֲרָיו וַיִּמְדוּ
לְבִשׁוֹ וְעָלָו חָגוּר חָרֵב מִצְּמִדַת עַל-מִתְּנִיּוֹ
בַתְּעָרָה וְהוּא יָצָא וְתַפֵּל: וַיֹּאמֶר יוֹאָב לְעַמְשָׂא
הַשְׁלוֹם

וַיִּשְׁלַח יוֹאָב אֶת-עַבְדֵי אֲדֹנָיו וַיִּרְדְּפוּ אַחֲרָיו וַיִּמְדוּ
לְבִשׁוֹ וְעָלָו חָגוּר חָרֵב מִצְּמִדַת עַל-מִתְּנִיּוֹ
בַתְּעָרָה וְהוּא יָצָא וְתַפֵּל: וַיֹּאמֶר יוֹאָב לְעַמְשָׂא
הַשְׁלוֹם

וַעֲלִיו ק' 8. חסר י' 6. ויחר ק' 5.

cap. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

et qui
confu-
sio ob-

quem insequi
iussit Amas,

Abui,

quintus
ob-

quem incau-
tum Iosab in-
venit,

השלום אתה אתי ותחז ירדמין יואב בוקן עמשה
 לנשק לו : ועמשה לא נשמר בחרב אשר ביד
 יואב ויבהו בה אל החמש וישפך מעיו ארצה ולא
 שנה לו וימת ויואב ואבישי אחיו רדף אחרי שבע
 בן בכרי : ואיש עמד עליו מנערי יואב ויאמר מי אשר
 חפץ ביואב ומי אשר לדור אחרי יואב : ועמשה מתגלל
 בדם בתוך המסלה וירא האיש כי עמד כל העם
 ויסב את עמשה מן המסלה השדה וישלך עליו בגד
 כאשר ראה כל הפא עליו ועמד : כאשר חנה מן
 המסלה עבר כל איש אחרי יואב לרדף אחרי שבע
 בן בכרי : ויעבר בכל שבטי ישראל אכלה ובית
 מעכה וכל חברים ויקלהו ויבאו אף אחריו : ויבאו
 ויצרו עליו באכלה בית המעכה וישפכו סלה אל
 העיר ותעמד בחל וכל העם אשר את יואב משחיתם
 להפיל החומה : ותקרא אשה חכמה מן העיר שמעו
 שמעו אמרו נא אל יואב קרב עד הנה ואדברה
 אליה : ויקרב אליה ותאמר האשה האתה יואב
 ויאמר אני ותאמר לו שמע דברי אמתה ויאמר שמע
 אנכי : ותאמר לאמר דבר ידברו בראשונה לאמר
 שאול ישאלו באכל וכן חתמו : אנכי שלמי אמוני
 ישראל אתה מבקש להמית עיר ואם בישראל למה
 תבלע נחלת יהודה : ויען יואב ויאמר חלילה כ
 חלילה לי אם אכלע ואם אשחית : לא כן הדבר כי
 איש מהר אפדים שבע בן בכרי שמו נשא ידו במלך
 ברוך תנו אתו לברו ואלכח מעל העיר ותאמר האשה
 אל יואב הנה ראשו משלך אליה בעד החומה :
 ותבוא האשה אל כל העם בחכמתה ויכרתו את
 ראש שבע בן בכרי וישלכו אל יואב ויהקע בשפר
 תחת כ Zzz 2 ויפצו

Abelem, qui
Seba confu-
gerat, obfe-
dit,

& capite eius
tradito, ob-
dionem foli-
uit.

פתח בטף .v.18. ויקהלו ק .v.14. חסר א .v.9.

וַיִּפְצוּ מֵעַל הַעִיר אִישׁ לְאֶחָיו וַיּוֹאֲבֵב שָׁב יְרוּשָׁלַם אֶל-
הַמֶּלֶךְ :

23 וַיּוֹאֲבֵב אֶל כָּל-הַצָּבָא וְיִשְׂרָאֵל וּבִנְיָמִן בְּיַהוּדִיעַ עַל-
24 הַכְּרִי וְעַל-הַפְּלִתִי : וְאֹדְרָם עַל-הַפֶּסֶס וַיְהִי שֹׁפֵט בֶּן-
בֶּה אֲחִילֹוד הַמְזֻכָּר : וְשֵׁיָא סֶפֶר וְצָדוֹק וְאַבְיָתָר כֹּהֲנִים :
25 וְגַם עִירָא הַיֵּאֲרִי הָיָה כֹהֵן לְדָוִד : וַיְהִי רָעֵב

CAP. כא.
XXI.
Famisin If-
taele 3. ann.
giallantia
causa & ex-
piatio.

בְּיָמֵי דָוִד שְׁלֹשׁ שָׁנִים שָׁנָה אַחֲרֵי שָׁנָה וַיִּבְקֶשׂ דָּוִד אֶת-
פָּנֵי יְהוָה ◦ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-שָׂאוּל וְאֶל-
2 בֵּית הַדָּמִים עַל אֲשֶׁר-הִמִּית אֶת-הַגִּבְעֹנִים : וַיִּקְרָא
הַמֶּלֶךְ לַגִּבְעֹנִים וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם וְהַגִּבְעֹנִים לֹא מִבְּנֵי
יִשְׂרָאֵל הֵמָּה כִּי אִם-מִתֵּר הָאֲמֹרִי וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל נִשְׁבַּעוּ
לָהֶם וַיִּבְקֶשׂ שָׂאוּל לְהַכְתֵּם בְּקִנְאָתוֹ לְבְנֵי-יִשְׂרָאֵל
3 וַיְהוּדָה : וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-הַגִּבְעֹנִים מַה אַעֲשֶׂה לָכֶם
4 וּבַמָּוָה אֲכַפֵּר וּבְרִכְבוֹ אֶת-נַחֲלַת יְהוָה : וַיֹּאמְרוּ לוֹ
הַגִּבְעֹנִים אִין לִי כֶסֶף וְזָהָב עִם-שָׂאוּל וְעַם-בֵּיתוֹ וְאִין
לָנוּ אִישׁ לְהַמִּית בְּיִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר מַה-אַתֶּם אֹמְרִים
5 אַעֲשֶׂה לָכֶם : וַיֹּאמְרוּ אֶל-הַמֶּלֶךְ הַיֵּשׁ אֲשֶׁר כָּלְנוּ
וְאֲשֶׁר דָּמָה-לָנוּ נִשְׁמְדָנוּ מִהַתִּיצֵב בְּכָל-גֹּבַל יִשְׂרָאֵל :
6 יִנָּמְנוּ לָנוּ שְׁבַעַה אַנְשִׁים מִבְּנֵי וְהוֹקֵעֵנוּם לַיהוָה בְּנִבְעַת
שָׂאוּל בְּחִיר יְהוָה ◦ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֲנִי אֲתָן :
7 וַיַּחְמַל הַמֶּלֶךְ עַל-מִפְּיבִשְׁת בְּיַהוּנָתָן בֶּן-שָׂאוּל עַל-
שְׁבַעַת יְהוָה אֲשֶׁר-בִּינְתָם בֵּין דָּוִד וּבֵין יְהוּנָתָן בֶּן-שָׂאוּל :
8 וַיִּקַּח הַמֶּלֶךְ אֶת-שְׁנֵי בְנֵי רִצְפָּה בַת-אִיָּה אֲשֶׁר יָלְדָה
לְשָׂאוּל אֶת-אַרְמֹנִי וְאֶת-מִפְּבִשְׁת וְאֶת-חַמִּישֵׁת בְּנֵי
מִיכָל בַּת-שָׂאוּל אֲשֶׁר יָלְדָה לְעֹדְרֵיָאֵל בֶּן-בְּרוּזִי
9 הַמְּחִלְתִּי : וַיִּתְּנֵם בְּיַד הַגִּבְעֹנִים וַיִּקְיַעֵם בְּדָר לִפְנֵי
יְהוָה וַיִּפְּלוּ שְׁבַעַתֵּיהֶם יָחַד וְהָם הָמְתוּ בְּיָמֵי קִצִּיר
בְּרֵאשִׁיטִים ◦ תַּחֲלַת קִצִּיר שְׁעָרִים : וַתִּקַּח רִצְפָּה בַת-
אִיָּה

v.1. וישואק. v.25. פתח באתנח v.24. הכרתית ק v.23.
פסקא. ibid. יתן ק v.6. לנו ק v.4. פסקא באמצע פסוק
בתהלת ק. ib. והמה ק. ibid. יתיר י v.9. באמצע פסוק

אֵיךְ אֶת־הַשֶּׁקַּ וַתִּמְדוּ לָהּ אֶל־הַצֹּדֵר מִתְחַלֶּלֶת קִצִּיר
עַד נִמְדַּי מִיָּס עֲלֵיהֶם מִן־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־נִתְנָה עוֹף
הַשָּׁמַיִם לִנְוַח עֲלֵיהֶם יוֹמָם וְאֶת־חַיֵּי הַשָּׂדֶה לַיְלָה :

וַיַּגֵּד לְדָוִד אֶת־אֲשֶׁר־עָשְׂתָה רִצְפָּה בַת־אִיִּיר פְּלִגְשׁ 11

שְׂאוּל : וַיִּלֶךְ דָּוִד וַיִּקַּח אֶת־עֲצָמוֹת שְׂאוּל וְאֶת־ 12

עֲצָמוֹת יְהוֹנָתָן בְּנוֹ מֵאֵת בַּעֲלֵי יָבֵשׁ גִּלְעָד אֲשֶׁר גָּנְבוּ
אֹתָם מִרְהַב בֵּית־שֵׁן אֲשֶׁר תְּלוּם שָׁמַיִם הַפְּלִשְׁתִּים

בְּיוֹם הַכּוֹת פְּלִשְׁתִּים אֶת־שְׂאוּל בַּגִּלְבָּעַ : וַיַּעַל מִשָּׁם 13

אֶת־עֲצָמוֹת שְׂאוּל וְאֶת־עֲצָמוֹת יְהוֹנָתָן בְּנוֹ וַיֹּאסְפוּ אֶת־

עֲצָמוֹת הַמּוֹקְעִים : וַיִּקְבְּרוּ אֶת־עֲצָמוֹת־שְׂאוּל וַיְהוֹנָתָן 14

בְּנוֹ בָּאָרֶץ בְּנִזְמָן בְּצִלְעַ בְּקִבְרֵי קִישׁ אֲבֹיו וַיַּעֲשׂוּ כָל־אֲשֶׁר־

צִוָּה הַמֶּלֶךְ וַיַּעֲתֵר אֱלֹהִים לְאָרֶץ אַחֲרֵי־כֵן :

וַתְּהִי־עוֹד מַלְחָמָה לַפְּלִשְׁתִּים אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיֵּרֶד דָּוִד 15

וַעֲבָדוּ עִמּוֹ וַיִּלְחֲמוּ אֶת־פְּלִשְׁתִּים וַיַּעַף דָּוִד : וַיִּשְׁבוּ 16

בְּנֵי אֲשֶׁר בִּילִידֵי הַרְפָּה וּמִשְׁקַל קִינּוֹ שְׁלֹשׁ מֵאוֹת 17

מִשְׁקַל נְחֹשֶׁת וְהוּא חֲגוּר חֲדָשָׁה וַיֹּאמֶר לַחֲכוֹת אֶת־

דָּוִד : וַיַּעֲרֻלוּ אֲבִישׁי בֶן־צְרוּיָה וַיִּךְ אֶת־הַפְּלִשְׁתִּי 17

וַיִּמְתְּהוּ אִזּוֹ נִשְׁבְּעוּ אַנְשֵׁי־דָוִד לוֹ לֵאמֹר לֹא־תֵצֵא עוֹד

אִתָּנוּ לַמַּלְחָמָה וְלֹא תִכְבֶּה אֶת־נֵר יִשְׂרָאֵל :

וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן וַתְּהִי־עוֹד הַמַּלְחָמָה בְּגֹב עַם־פְּלִשְׁתִּים 18

אִזּוֹ הִכָּה סַבְכִי הַחֲשֵׁתִי אֶת־סָף אֲשֶׁר בִּילְדֵי הַרְפָּה :

וַתְּהִי־עוֹד הַמַּלְחָמָה בְּגֹב עַם־פְּלִשְׁתִּים 19

וַיֵּךְ אֶלְחָנָן בֶּן־זִיעָרִי אַרְגָּיִם בֵּית הַחֲלָמִי אֶת גְּלִית הַגִּתִּי

וַעֲזָן הַגִּתִּי בְּמַגֹּר אַרְגָּיִם : וַתְּהִי־עוֹד 20

מַלְחָמָה בְּגֵת וַיְהִי אִישׁ מִדִּין וְאֶצְבָּעוֹת יָדָיו וְאֶצְבָּעוֹת

רַגְלָיו שֵׁשׁ וְשֵׁשׁ עֶשְׂרִים וְאַרְבַּע מַסְפֵּר וְנִסְהוּא יֵלֵךְ

לְהַרְפָּה : וַיַּחַרֶף אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיִּכְהוּ יְהוֹנָתָן בֶּן־ 21

שִׁמְעִי אֶתִּי דָוִד : אֶת־אַרְבַּעַת אֱלֹהֵי יֵלְדוּ לְהַרְפָּה בְּגֵת 22

תַּחַת 3 Zzz וַיִּפְלוּ

v. 16. פלשתיים. ibid. שמהק. ibid. תלאוםק. v. 12.

ibid. פתח באתנח. v. 20. ר ועירא. v. 19. וישבי ק

פתח באתנח. v. 22. שמעא ק. v. 21. מדון ק

Varia Dau
dis cum P
litt. prae
prospera.

t halte

יהוה משען לי : ויצא למרחב כ
 אתי : יחלצני כי חפץ בי : 21 וגמלני
 יהוה בצדקתי : כבר ידי ישיב 22
 לי : כי שמרתי דרכי יהוה ולא 22
 רשעתי מאלתי : כי כל משפטו 23
 לנגדי : וחפתיו לא אסור ממנה : ואהיה 24
 תמים לו ואשתמרה מעוני : וישב יהוה לי כה
 בצדקתי : כברי לנגד עיניו : עם- 26
 חסיד תחפוד : עם-גבור תמים
 תמים : עם-גבור תתבר : ועם- 27
 עקש תתפל : וארת עם עני 28
 תושיע : ועיניך על דמים תשפיל : כי- 29
 אתה גירי יהוה : ויהוה יגיה
 חשקי : כי בכה ארון גודד
 אנדלג שור : באלהי ל
 דרכו : אמרת יהוה צדופה האל תמים 31
 הוא לכל החסים בו : כי מי אל מבלעדי מן
 יהוה : ומי צור מבלעדי אלהינו : האל 33
 מעוזי חיל : ויתר תמים
 דרכו : משונה רגליו באילות ועל- 34
 במותי יעמידני : מלמד ידי לה
 למלחמה : ונחת קשת נחושה ורעתי : והתן 36
 לי מגן ישעה וענתך תרבני : מרחיב צעדי 37
 מתחנני : ולא מעדו קרסלי : ארדפה 38
 איבי ואשמידם : ולא אשוב עד-
 בלתם : ואכלם ואמחצם ולא יקומו : ויפלו 39
 תחת רגלי : ומורגני חיל מ
 למלחמה : מכריע קמי מתחנני : ואיבי 41

26) cum bozibus benigni h. exhibebit;
 cum viris spolia pfecti erit.
 27) cum mundo mundabor; et cum
 peccato peccabo te exhibebit.
 28) vel ponit afficta saluum facies;
 vel obediens populo excolat; vel hu-
 militas gerit.
 29) quia tu es lucerna mea Domine;
 et tunc illuminabit obfcurita-
 tem meam.
 31) Deo (patris) spolia (et) sic qd.
 eloquia Domini constabunt qd.
 facti esse (et) omnia presentibus in
 tum.
 32) quis (et) dicit parabolis Domini; et
 quis pcha preces Deo roborat.

רגלי ק' ibid. דרכי ק' v. 33. משפטיו ק' v. 23.

42 תמרה לי ערף משנאי ואצמיתם : ישעו ואין
 43 מושיע אל יהוה ולא עינים : ואשחקם
 כעפר ארץ כטיח חוצות ארקם
 44 ארקעם : ותפלגני מריבי עמי תשמרני
 לראש גוים עם לא ידעתי
 מה יעברני : בני נכר יתכחשו לי לשקוע
 46 אין ישמעו לי : בני נכר יבלו ויחנרו
 47 ממסגרותם : חיה יהוה וכרוף צורי ^{part. past.} וירם
 48 אלהי צור ישעי : האל חנתן נקמת
 49 לי ומריר עינים מתתני : ומוצאי
 מאיבי ומקמלי תרוממני מאיש חמקים
 50 מצילני : על בן אודה יהוה בגוים ולשכה אומר : מגדיל
 ישועות מלכו ועשה חסד
 למשיחו לדוד ולדעו עד- עולם :
 א ואלה דברי דוד האחרונים נאם דוד בן ישי ונאם הגבר
 2 הקם על משיח אלהי יעקב ונעים זמרות ישראל : רוח
 3 יהוה דבר בי ומלתו על לשוני : אמר אלהי ישראל
 לי דבר צור ישראל מושל באדם צדיק מושל ידאת
 4 אלהים : וכאור בקר יזרח שמש בקר לא עבות מננה
 ה ממטר רשא מארץ כי לא יבן ביתי עם אל כי ברית
 עולם שם לי ערוכה בכל ושמרה ככל ישעי וכל-
 6 חפץ כילא יצמית : ובלעל כקוץ מנר כלחם כילא
 7 כיד יקחו : ואיש נגע בהם ימלא ברזל ועין חנית
 ובאש שרוף ישרפו בשבת :
 8 אלה שמות הגברים אשר לדוד ישב בשבת תחכמני
 ראש השלשי הוא עדינו העצנו על שמנה מאות הלל
 9 בפעם אחד : ואחרו אלעזר בן דודל בן
 אחי

Non doming offrendo... qui...

2. Spiritus dominus... 3. dicit d. spiritus...

CAP. כג
XXIII.
Vltima verba
Dauidis.

Catalogus
Heroum : eo-
rumque facta
memorabi-
lia.

† tribu-
nitium.

העצני ק' v. 8. קמץ בזק v. 1. ממרול ק' v. 51.
דודו ק' ibid. ואחריו ק' v. 9. אחת ק' ibid.

שלושה ק' v. 20
דשתי ק' v. 21
איש ק' v. 21

אַחֲרֵי בִשְׁלֹשָׁה גִבּוֹרִים עַמְדוֹד בְּחַרְפָּם בְּפִלְשְׁתִּים
 נֶאֱסָפוּ שֵׁם לַמִּלְחָמָה וַיַּעֲלוּ אִישׁ יִשְׂרָאֵל׃ הוּא קָם וַיֵּךְ
 בְּפִלְשְׁתִּים עַד כִּי־יִגְעַר יָדוֹ וַתִּדְבֹק יָדוֹ אֶל־הַחֶרֶב
 וַיַּעַשׂ יְהוָה תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה בַּיּוֹם הַהוּא וְהָעָם יָשְׁבוּ אַחֲרָיו
 אַךְ לִפְשֵׁט׃ וַאֲחֲרָיו שֵׁמָּה בֶן־אֲנָא 1
 הֲרָרִי וַיֶּאֱסָפוּ פִלְשְׁתִּים לַחֲזֶה וַתְּחִי־שֵׁם חֶלְמַת חֲשֹׁדָה
 מִלֵּאָה עַד־שֵׁם וְהָעָם נָס מִפְּנֵי פִלְשְׁתִּים׃ וַיִּתְיַצֵּב 2
 בַּתּוֹךְ־הַחֲלָקָה וַיַּצִּילָהּ וַיֵּךְ אֶת־פִּלְשְׁתִּים וַיַּעַשׂ יְהוָה
 תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה׃ וַיִּרְדּוּ שְׁלֹשִׁים מֵהַשְּׁלֹשִׁים רֹאשׁ 3
 וַיָּבֹאוּ אֶל־קִצִּיר אֶל־דָּוִד אֶל־מַעְרַת עַדְלָם וְהָיָתָ
 פִּלְשְׁתִּים הֵנָּה בְּעַמֵּק רְפָאִים׃ וְדָוִד אָז בְּמַצֹּדָה וּמִצֵּב 4
 פִּלְשְׁתִּים אָז בֵּית לָחֶם׃ וַיִּתְאַוֶּה דָוִד וַיֹּאמֶר מִי יִשְׁקֵנִי טו
 מַיִם מִבְּאֵר בֵּית־לָחֶם אֲשֶׁר בְּשַׁעַר׃ וַיִּבְקְעוּ שְׁלֹשֶׁת 6
 הַגִּבּוֹרִים בְּמַחְנֵה פִלְשְׁתִּים וַיִּשְׁאַבוּ־מַיִם מִבְּאֵר בֵּית־
 לָחֶם אֲשֶׁר בְּשַׁעַר וַיִּשְׁאוּ וַיָּבֹאוּ אֶל־דָּוִד וְלֹא אָבָה
 לְשִׁתּוֹתָם וַיִּסַּף אֹתָם לַיהוָה׃ וַיֹּאמֶר חֲלִילָה לִי יְהוָה 7
 מַעֲשֵׂתִי זֹאת הֲדַם הָאֲנָשִׁים הַחֲלָכִים בְּנַפְשׁוֹתָם וְלֹא
 אָבָה לְשִׁתּוֹתָם אֵלֶּה עָשׂוּ שְׁלֹשֶׁת הַגִּבּוֹרִים׃
 וַאֲכִישִׁי אַחֲרָיו יוֹאָב בֶּן־צֵרוּיָהּ הוּא רֹאשׁ 8
 הַשְּׁלֹשִׁי וְהוּא עֹבֵר אֶת־חֲנִיתוֹ עַל־שְׁלֹשׁ מְאוֹת חֲלָל
 וְלוֹ־שֵׁם בְּשִׁלְשָׁה׃ מִן־הַשְּׁלֹשָׁה הֵכִי נִכְפָּר וַיְהִי לָהֶם 9
 לְשֶׁר וְעַד־הַשְּׁלֹשָׁה לֹא־בָא׃ וּבְנֵיהֶו כ
 בֶּן־יְהוֹיָדָע בֶּן־אִיש־חֵי רַב־פְּעָלִים מִמְּבַצְאֵל הוּא הִכָּה
 אֶת־שְׁנֵי אֲרָאֵל מוֹאָב וְהוּא יָרַד וְהִכָּה אֶת־הָאֲרִיִּי
 בַּתּוֹךְ הַבְּאֵר בַּיּוֹם הַשְּׁלֹשִׁי׃ וְהוּא הִכָּה אֶת־אִישׁ מִצְרַיִם 2
 אֲשֶׁר מָרְאָה וּבִיד הַמִּצְרַיִם חֲנִית וַיִּרַד אֵלָיו בְּשִׁבְט וַיַּגִּיל
 אֶת־הַחֲנִית מִיַּד הַמִּצְרַיִם וַיַּהַרְגֵהוּ בְּחֲנִיתוֹ׃ אֵלֶּה עָשָׂה 2
 בְּנֵיהֶו בֶּן־יְהוֹיָדָע עוֹלוֹ־שֵׁם בְּשִׁלְשָׁה הַגִּבּוֹרִים׃ מִן־הַשְּׁלֹשִׁים 23
 א א א א א A a a א א א א א נכבר

f leones (ms. gnos) 1. Chr. 11:22.

שִׁלְשָׁה ק' v. 13. וַאֲחֲרָיו ק' v. 11. הַגִּבּוֹרִים ק' v. 9.
 הַשְּׁלֹשָׁה ק' v. 18. מִכָּר ק' v. 16. מִכָּר ק' v. 15.
 אִישׁ ק' v. 21. יְהוֹר ק' v. 21. אִישׁ ק' v. 21. אִישׁ ק' v. 21. אִישׁ ק' v. 21.

מבצר צור וכל ערי החינו והכנעני ויצאו אל נגב יהודה
באר שבע: וישטו בכל הארץ ויבאו מקצה תשעה
חדשים ועשרים יום ירושלים: ויתן יואב את מספר
מפקד העם אל המלך ותהי ישראל שמנה מאות
אלף איש חיל שלף חרב ואיש יהודה חמש מאות
אלף איש ויבדל לב דוד אתו אחרי כן ספר את העם

*royal percussit eos David cum potestate
superavit populum. David, David
Dominus petrae valle (Leo) qual
fieri. Et apax Dominus hanc faciens
significalem terrae sui, quia Nulle eg
valde.*

*F. Hiph. ופח. ופח. נכח.
bod Bil. Nullum reddidit in
Niph. זס פלף. Nulle eg.*

ויאמר דוד אל יהוה חטאתי מאד
אשר עשיתי ועתה יהוה העבר נא את עיני עבדך כי

נסכלתי מאד: ויקם דוד בבקר

יהוה היה אלגד הנביא חוזה דוה לאמר: הלוי ודברת

אל דוד כה אמר יהוה שלש אנכי נוטל עליך בחר לך

אחת מהם ואעשה לך: ויבאגד אל דוד ויגד לו

ויאמר לו התבוא לך שבע שנים רעב בארצה ואם

שלשה חדשים נסקה לפני צריך והוא רדפה ואם היות

שלושת ימים דבר בארצה עתה דע וראה מה אשיב

שלחי דבר: ויאמר דוד אלגד צר לי

מאד נפלה נא ביד יהוה כירדפים רחמי וביד אדם

אל אפלה: ויתן יהוה דבר בישראל מהבקר ועד עת

מועד וימת מן העם מדין ועד באר שבע שבעים אלף

איש: וישלח ידו המלאך ירושלים לשחתה וינחם

יהוה אל הרעה ויאמר לפלאך המישחית בעם רב

עתה חרף ידה ומלאך יהוה הליה עסגון הארונה

ויאמר דוד אל יהוה בראתו את

המלאך: חמכה בעם ויאמר חנה אנכי חטאתי ואנכי

העויתי ואלה הצאן מה עשו תהי נא ידה בי וכבירת

אבי: ויבאגד אל דוד ביום ההוא ויאמר

לו עלה הקם ליהוה מזבח בגן ארונה היבסי: ויעל

דוד בדברגד כאשר צוה יהוה: וישקף ארונה ורא

את

א א א א 2 ב

א א א א 2 ב

א א א א 2 ב

א א א א 2 ב

א א א א 2 ב

א א א א 2 ב

א א א א 2 ב

א א א א 2 ב

א א א א 2 ב

א א א א 2 ב

א א א א 2 ב

א א א א 2 ב

א א א א 2 ב

*moz tamer
penitentia
ductus, & a
Gade repre
henfus, opti
ne data,*

*pestem cli
per 3. diess
70000. peric
re.*

*Reliquis p
citur. Dav
de interce
dente, Deur
que sacrific
placante.*

פסקא באמצע פסוק v. 10. פסקא באמצע פסוק v. 11.
ארונה ק. v. 18. הארונה ק. v. 16. רחמי ק. v. 14.

